

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அராவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூன் 2009 ஜீவியம் 14 மலர் 9

இம்மாத மலரில் . . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	ஜீவியத்தின் ஒசை
இம்மாதச் செய்தி	உலகம் உள்ளதை ஏற்காது.
தானே செயல்படும் தெய்வம்	பலன் தருவதை ஏற்கும்.
ஸலப் டிவைன்	உள்ளதை ஏற்காது.
முயற்சி சிறியது பலன் பெரியது	உபயோகப்படுத்துவதை ஏற்கும்.
சாவித்ரி	
ஆண்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்	
அன்பார் கடிதம்	நாம் அன்னைக்குச் செய்கின்ற பிரார்த்தனை என்பது
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	நாம் அவருக்கு வழங்குகின்ற குறைந்தபட்ச ரெஸ்பான்ஸ் ஆகும்.
வாழ்க்கையை மேம்படுத்த Life Divine கருத்துகள்	
பயன்படுமிடங்கள்	
ஸலப் டிவைன் - கருத்து தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகளும்	
ஸ்ரீ அராவிந்தமும்	
படகு	

***

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஜீவியத்தின் ஒசை

நாம் அன்னைக்குச் செய்கின்ற பிரார்த்தனை என்பது நாம் அவருக்கு வழங்குகின்ற குறைந்தபட்ச ரெஸ்பான்ஸ் ஆகும்.
அவர் எதிர்பார்க்கின்ற அதிகபட்ச ரெஸ்பான்ஸ் நம்முடைய அகந்ததயை விடுவதாகும். ஆனால் அவர் அதைக் கட்டாயப்படுத்துவது இல்லை.

இம்மாதச் செய்தி

தியானம்

மனம் அன்னையில் வயிப்பது.

தானே செயல்படும் தெய்வம்

N. அசோகன்

மனித முயற்சி முடியுமிடம் - இறை முயற்சி தொடங்குமிடம் என்ற உண்மையை நிருபிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாகவுள்ளன. நாம்தான் இக்கோணத்தில் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதில்லை. இறைவளிடம் வேலையை விட்டால், அது நல்லபடியாக நடக்கும் என்பதை நாம் கருதுவதேயில்லை. ஒரு பிரச்சினை என்று வந்துவிட்டால் அது பற்றி நாம் சிந்திக்க ஆரம்பித்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளிலும் இறங்கிவிடுகிறோம். இப்படி ஒரு முயற்சி எடுப்பது நல்லதுதான். இருந்தாலும், ஆக வேண்டிய காரியத்தில் நாம் மூழ்கிப்போகாமலிருப்பது அதைவிட நல்லது. இத்திசையில் நாம் பொதுவாகச் சிந்திப்பதில்லை.

பொதுவாக நம்மால் முடிந்த முயற்சியை எடுக்கிறோம். அது கூடிவந்தால் நம்மை நாமே பாராட்டுக் கொண்டு, நம் திறமை மேலுள்ள நம்பிக்கையையும் வளர்த்துக் கொள்கிறோம். சில சமயங்களில் தோல்வியைத் தழுவுகிறோம். அச்சமயங்களில் மேற்கொண்டு முயற்சியைத் தொடர வாய்ப்பில்லை என்று உணர்கிறோம். அவ்வணர்வின் காரணமாக முயற்சியைக் கைவிடுகிறோம். நம்முடைய முயற்சி எல்லாம் தோற்றுப் போயிருந்தாலும், சிறிது நேரத்தில் ‘காரியம் பூர்த்தியாகிவிட்டது’ என்ற செய்தி வருகிறது. செய்தி அசாதாரணமென்றாலும், சில சமயங்களில் உண்மையாகவே இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடக்கத்தான் செய்கின்றன.

- ❖ நாமெடுத்த முயற்சியால் வேலை நடக்காமல், அதை மீறி நடந்துள்ளதென்பதை நாம் பார்க்கலாம்.
- ❖ நமக்குத் தெரியாத அல்லது நாம் நினைத்துப் பார்க்காத வழியில் காரியம் பூர்த்தியாகியுள்ளதுஎன்பதைப் பார்க்கலாம்.
- ❖ இவ்வாறு பூர்த்தியாவது வழக்கத்தைவிடச் சிறப்பாக அமைவதையும் பார்க்கலாம்.

ஒரு காரியத்தை முடிக்க சிரமப்படுவதென்பது சரியான அனுகுமுறைதான். ஒரு வேலையை முழுமையாகக் கற்றுக் கொள்ளும்வரைதான் இது உண்மை. வேலையை முழுமையாகக் கற்றுக்கொண்டபிறகு நமக்குத் தெரிந்த அனுகுமுறையை நாம் வலியுறுத்தாமல், வேலையை அதன் போக்கில் பூர்த்தியாக விட வேண்டும். இப்படி விடாமல், நம் பாணியை வலியுறுத்தும் வகையில் நாம் நடந்து கொள்வது வேலை பூர்த்தியாக விடாமல் தடுக்கும் வகையில் அமைகிறது. நம்மால் இந்த வேலை முடியவில்லைஎன்று நாம் அதைக் கைவிடும் சமயம், மேற்கண்ட ஆன்மீக உண்மையை நாம் ‘நெகட்டிவாக’ பின்பற்றுகிறோமன்று அர்த்தமாகிறது.

தாம் எட்டு ஆண்டுகளாக நடத்திக் கொண்டு வந்த ஒரு திட்டம் வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தியானது பற்றி ஒருவர் மிகவும் திருப்தி அடைந்திருந்தார். இத்திட்டம் ஓரளவுக்குப் பெரிய திட்டமாக இருந்ததால், இதுவே தமிழுடைய கடைசி முயற்சியாக இருக்கும் என நினைத்தார். அப்படிப்பட்ட மனநிலையில் இருந்த பொழுது மேற்கண்ட ஆன்மீக உண்மையைப் பற்றிக் கேள்விபட்டார். உடனே தம் மனநிலையை மாற்றிக் கொண்டார். அவருடைய ‘கடைசித் திட்டம்’ போல் இரண்டு மடங்கு பெரிய திட்டம் தானாக அவரைத் தேடி வந்தது. இப்போது இதைச் செயல்படுத்த, தாம் எந்த முயற்சியும் எடுக்க வேண்டாமன்று தீர்மானித்தார். அத்திட்டம் தானே செயல்பட ஆரம்பித்து, 70 நாட்களில் நிறைவு பெற்றது.

ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியின் முதல்வர் இடமாற்றம் காரணமாகச் சென்னையில் உள்ள ஒரு மருத்துவத் துறைக்கு இயக்குனராக வர நேரிட்டது. அவர் கவனம் ஆன்மீகம் பக்கம் திரும்பியது. ஆன்மீக சக்தியை அழைக்கும்போதெல்லாம், தம் வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து அற்புதம் நிகழ்வதைக் கவனித்தார். ஸ்லோகங்கள் மற்றும் ஸ்தோத்திரங்கள் சொல்லிய பொழுது நடக்காத அற்புதங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது நடப்பதைக் கவனித்தார். அவருடைய மகனுக்குப் பெரிய ஆபத்து வந்தபொழுது, மாரும் ஆன்மீக சக்தியை அழைக்காத நேரத்தில்கூட, அந்த ஆபத்திலிருந்து தம் மகளைக் காப்பாற்றும் அளவிற்கு சூழலில் பாதுகாப்பு நிறைந்து

இருப்பதை அறிந்து, மனம் நெகிழ்ந்துபோனார். அதாவது, எந்த நோழும் அருள் சூழலில் இருக்கிறதுஎன்பது அர்த்தமாகிறது. சூழலில் இம்மாதிரி பலத்த பாதுகாப்பு இருப்பதால், இவருக்குத் தன்னம்பிக்கை அதிகமாகி, அஜாக்கிரதை அதிகமாகியது. ஒரு நாள் சென்னை நகருக்குள் பஸ்ஸில் பயணம் செய்தவர், பஸ் தம் அலுவலகத்திற்கு அருகில் உள்ள சிக்னலில் நிற்பதைக் கவனித்தார். ஆனால் போக்குவரத்து விதிப்படி யாரும் அவ்விடத்தில் இறங்கக்கூடாது. இவரோ அலுவலகத்திற்கு அருகில் இருக்கிறதுஎன்ற ஆசையால் இறங்கி, சாலையைக் கடக்க முயன்றார். அப்பொழுது எதிர்த் திசையில் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த இன்னொரு பஸ் தன் மேல் மோதக்கூடிய அபாயத்தை உணர்ந்தார். உடனே அவருக்கு மயக்கம் வந்தது. ஆனால் அவருடைய வாய் மட்டும் எப்படியோ “அன்னை” என்று கத்தியது. அடுத்து கண் திறந்து பார்க்கும் பொழுது, சாலை ஓரத்திலுள்ள ஒரு கற்குவியல் மேல் படுத்திருந்தார். ஏதோ ஒரு சக்தி அவரை அப்படியே தூக்கி வந்து, ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றி, சாலை ஓரத்தில் படுக்க வைத்திருக்கிறதுஎன உணர்ந்தார். இனிமேல் மனித முயற்சிக்கு இடமில்லைஎன்ற நிலை வரும் பொழுது, தெய்வம் தானே செயல்படுகிறதுஎன்பது மேற்கண்ட நிகழ்ச்சியின் மூலம் நிருபணமாகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அடக்க முடியாதது, கணக்குப் போடுவது, கணக்குப் போடாத தெளிவு, தெளிவான மனத்தின் நோக்கம், உணர்வுடைய நோக்கம், உடலின் சொரணை ஆகிய நிலைகளைக் கடந்து சமத்துவம் எழும்.

பண்பு உருவாகும் முன் பல நிலைகளைக் கடக்க வேண்டும்.

வைப் பூவென்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

XVIII. Mind and Supermind

It would be possible to manifest the divine consciousness in the human mind. Page No.161
And it can be maintained in all the human parts. Para No.4
Even it can increase its conquests here.
It can be so in all the planes of mind, life and body.
It can proceed to remould them into a more perfect image of its eternal Truth.
It can be realised in the soul.
It can also be realised in the substance.
It is the Kingdom of heaven upon earth.
The first of these victories is internal.
It has already been achieved by many.
The degree of achievement may vary.
The other is the external victory.
It was never realised in the past aeons.
It is a first type of future cycles.
It is held in the sub-conscious memory of the earth-nature.
It is the future victory of God in humanity.

18. மனமும் சத்தியஜீவியமும்

மனித மனத்தில் தெய்வீக ஜீவியத்தை வெளிப்படுத்துவது இயலும். எல்லா மனிதக் கரணங்களிலும் அதை நிலைநிறுத்த முடியும். அதன் வெற்றியையும் அதிகப்படுத்தலாம். இது மனம், உயிர், உடலைப் பொருத்தவரை உண்மை. அக்கரணங்களை காலம் கடந்த சத்தியத்தின் பிம்பங்களாக உருவகப்படுத்தலாம். அதை ஆத்மாவில் சித்திக்கலாம். அதை ஆத்மாவின் பொருளிலும் சித்திக்கலாம். அது பூலோகச் சுவர்க்கம். இந்த வெற்றியின் முதற்பகுதி அகத்திற்குரியது. பலர் அதைப் பெற்றனர். வெற்றியின் அளவு மாறும். அடுத்தது புறத்திற்குரிய வெற்றி. கடந்த யுகங்களில் அதை எவரும் பெறவில்லை. எதிர்காலத்தின் முதற்கட்டம் அது. அதை, பூமியின் பாதாள நினைவில் காணலாம். மனித குலத்தில் எதிர்காலத்தில் இறைவன் பெற வேண்டிய வெற்றி அது.

Today earthly life is half-joyous.

It is a half-anguished effort.

It is not necessary.

There is the glory and joy of God.

It may be made manifest upon earth.

Mind, etc., have their supreme sources.

When informed by Truth they

manifest the divine.

Then they will be integrally complete.

Now they are cut off from it by separation and ignorance.

We are presently in ignorance.

Now we must consider this – how Mind, etc. – will be in divine manifestation.

We aim at a perfection.

We are growing towards it.

It is there already waiting for us.

We are a movement of the Mind.

It is a first shackled movement.

Mind is evolving in Matter.

We are not yet liberated.

The spirit in form is involved in Matter.

We are involved in its conditions and effects.

The involution is the plunge of Light into its own shadow.

It has darkened the material consciousness.

It is of physical Nature.

We grow towards a type of perfection.

It is a term of our highest evolution.

It is already held in the divine Real-Idea.

Page No.161

Para No.5

இன்று புவி வாழ்வு அரைகுறை சந்தோஷமானது.

புவி வாழ்வின் பகுதி சோகமானது.

அது அவசியமில்லை.

இறைவனின் பெருமையும் ஆனந்தமும் உள்ளன.

அதை உலகில் வெளிப்படுத்த முடியும்.

மனம், உயிர், உடலுக்கு உயர்ந்த உற்பத்தி ஸ்தானமுண்டு.

சத்தியம் நிறைந்தால் அவை இறைவனை வெளிப்படுத்தும்.

அப்பொழுது அவை யோகப்பூரணம் பெறும்.

இப்பொழுது அவை பிரிவினையாலும், அறியாமையாலும் விலக்கப்பட்டுள்ளன.

தற்சமயம் நாம் அஞ்ஞானத்திலுள்ளோம்.

மனம், உயிர், உடல் எப்படி இறைவனை வெளிப்படுத்தும்னன நாம் கருத வேண்டும்.

நாம் சிறப்பை நாடுகிறோம்.

நாம் அதை நோக்கிச் செல்கிறோம்.

ஏற்கனவே அவை நமக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

நாம் மனம் அசைந்து செயல்படும் அலையெனலாம்.

நம் முதல் அசைவு - விலங்கிடப்பட்ட அசைவு.

மனம் ஐடத்திலிருந்து எழுகிறது.

நாம் இன்னும் விடுதலைச் செய்யப்படவில்லை.

ரூபத்தின் ஆத்மா ஐடத்துள் மறைந்துள்ளது.

அதன் நிபந்தனைகளிலும், பலன்களிலும் நாம் கலந்துள்ளோம்.

ஜோதி தன் நிழலுள் அமிழ்ந்துள்ளது சிருஷ்டி.

ஐடத்தின் ஜீவியம் அதனால் கறுத்துப்போயிருக்கிறது.

அது இயற்கை.

ஒரு வகையான சிறப்பை நோக்கி நாம் செல்கிறோம்.

நம் உச்சகட்டப் பரினாமத்தின் ஓர் அம்சம் அது.

ஏற்கனவே அது முழு எண்ணத்துள்ள புதைந்துள்ளது.

They are there formed and conscious.
 We can grow towards and into them.
 It pre-exists in the divine knowledge.
 Our human mentality has a name for it.
 It seeks it as an ideal.
 The Ideal is an eternal Reality.
 We have not yet realised it.
 It must be realised in the condition of our being.
 It is not a non-existent ideal.
 The Eternal and Divine has already grasped it.
 Only that we are imperfect beings.
 We have glimpsed that ideal.
 We mean to create it.

Mind is the sovereign of our being.	Page No.162
It is the first and is hampered.	Para No.6
Mind, in its essence, is a consciousness.	
It measures, limits, cuts out forms of things.	
It does so out of the indivisible whole.	
It contains them.	
It does so as if each is a separate integer.	
This is a fiction.	
Mind establishes this fiction of its commerce.	
Mind declares it can deal with separately.	
It does not do so as aspects of a whole.	
It knows they are not things in themselves.	
Still, it is obliged to deal with them as if they are separate entities.	
Only thus, Mind can subject them to its own characteristic activity.	

அங்கு அவை உருவாகி, விழிப்பாகவுள்ளன.
 நாம் அதை நோக்கிக் கொண்டு அதனுள் நுழையலாம்.
 தெய்வங்களத்துள் அது ஏற்கனவே உறைகிறது.
 நம் மனப்பான்மை அதற்கொரு பெயரிட்டுள்ளது.
 அதை இலட்சியமாக நாடுகிறது.
 காலம் கடந்த சத்தியம்ன அவ்விலட்சியத்தை நாம் கூறுகிறோம்.
 நாம் இன்னும் அதை அடையவில்லை.
 நம் ஜீவனுக்குள்ள நிபந்தனையில் நாம் அதைப் பெற வேண்டும்.
 அது இல்லாத இலட்சியமில்லை.
 இறைவனும், காலத்தைக் கடந்ததும் அதைப் புரிந்து கொண்டனர்.
 நாம் அரைகுறையான ஜீவன்கள்.
 அந்த இலட்சியத்தை நாம் மின்னலாகக் கண்டுள்ளோம்.
 அதை நாம் சிருஷ்டிக்க வேண்டும்.

 நம் ஜீவனுக்கு மனம் அரசன்.
 இதுவே முதல்; ஆனால் அதற்குத் தடையுண்டு.
 மனத்தின் சாரம் ஜீவியம்.
 மனம் அளந்து, அளவிட்டு, வெட்டி, ரூபத்தை எடுக்கிறது.
 பகுக்க முடியாத முழுமையிலிருந்து அதை வெட்டி எடுக்கிறது.
 தன்னுள் அது அவற்றைப் பெற்றுள்ளது.
 ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியானவை போன்று அவற்றைக் கருதுகிறது.
 இது கதை.
 மனம் இக்கற்பணையை வாழ்வாகக் கொண்டுள்ளது.
 அவற்றைத் தனியே கவனிக்க முடியும்ன மனம் கூறுகிறது.
 முழுமையின் பகுதிகளாக அவற்றைக் கருதவில்லை.
 அவை தனிப்பட்ட வாழ்வுடையவையல்லன அது அறியும்.
 அவை தனித்தனி பொருள்களை பாவித்து அவற்றை நடத்த வேண்டிய அவசியம் அதற்குண்டு.
 மனம் அது காணும் பொருள்களைத் தன் குறிப்பிட்ட சுபாவத்திற்கு உட்படுத்தும்.

This is an essential characteristic of Mind.
It conditions all its workings.
All its operative powers work like that.
They are conception, perception, sensation.
Or the dealings of creative thought.
It conceives, perceives, senses accordingly.
It treats them as if they are rigidly cut out of a background or a mass.
It employs them as fixed units of the given material to it.
It is given to it for creation and possession.
All Mind's action and enjoyment are thus ordered.
It deals with them as if they are wholes.
They are wholes that form part of a greater whole.
These are subordinate wholes.
Again they are broken up into parts.
They too are treated as wholes.
It is a whole for the particular purpose they serve.
This is mathematics.
It has limits.
Mind cannot get beyond its limits.
Its division, multiplication, addition or subtraction end within its limits.
It cannot go beyond.
It cannot conceive of a real whole.
If it does, it will lose itself in a foreign element.
It will fall from its own firm ground.
It will fall into the ocean of the intangible.
It is an abysm of the infinite.
There it cannot perceive or sense or conceive.

இது மனத்தின் குறிப்பிட்ட சபாவம்.
மனம் செயல்படுமிடங்களிலெல்லாம் இம்மாறுதலைக் காணலாம்.
மனத்தின் செயல்படும் திறனெல்லாம் அப்படியே வேலை செய்கின்றன.
கருத்து, உள்ளுணர்வு, உணர்ச்சியாகியவை அவை.
படைப்புத் திறனுள்ள என்னம் இப்படிச் செயல்படும்.
அவ்வழி என்னம் கருவறும்; உள்ளே உணர்வாகும்; உடலுணர்வுமாகும்.
அவற்றை மனம் பின்னணியினின்று பிரித்தெடுத்ததாக அல்லது தனித்த பிண்டமாகக் கருதுகிறது.
எடுத்த பொருளின் குறிப்பிட்ட பகுதியாக மனம் அவற்றைக் கருதுகிறது.
மனம் அவற்றைப் பெற்று, படைக்க ஏற்கிறது.
மனத்தின் அனைத்துச் செயல்களும், அனுபவமும் அப்படி உருவானவை.
அவை தனிப்பட்ட முழு பொருள்கள்ன மனம் அவற்றைக் கருதுகிறது.
ஒரு பெரிய முழுமையின் பகுதியை முழுமையாகக் கருதும் போக்கு அது.
அவை பகுதியின் முழுமை.
மீண்டும் அவற்றைப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறோம்.
அவற்றையும் அதனாலில் முழுமையாகக் கருதுகிறோம்.
எடுத்த காரியத்தைப் பொருத்தவரை அதை முழுமையாகக் கருதுவோம்.
இது மனமறியும் கணித சாஸ்த்திரம்.
அதற்கு அளவுண்டு.
மனம் அதன் எல்லையைக் கடக்க முடியாது.
பெருக்கல், வகுத்தல், கூட்டல், கழித்தல் ஆகிய அனைத்திற்கும் அளவுண்டு.
இதை மனம் கடக்க முடியாது.
மனத்தால் உண்மையான முழுமையைக் கருத முடியாது.
அதை மனம் செய்தால், தன்னைப் புதுமையிலிழந்துவிடும்.
தனக்கேயுயிய நிலையான தடம் புரஞும்.
பிடிப்பாத பிரம்மாண்டத்துள் அது இடறி விழும்.
அது அனந்தத்தின் படுகுழி.
அங்கு மனம் கருதவோ, உள்ளே உணரவோ முடியாது.

Nor can it deal with its subject for creation and enjoyment.

Sometimes Mind appears to conceive, perceive, sense the infinite.

It does so to enjoy with possession.

It tries to sense it this way.

It is only in seeming.

Always it is a figure of the infinite.

Thus it vaguely possesses something.

It is simply a formless Vast.

It is not the real spaceless infinite.

At once the inalienable tendency to delimitation comes in.

It happens the moment it tries to possess the infinite.

Mind, then, finds itself again handling images, forms and words.

Mind cannot possess the infinite.

It can only be possessed by it or suffer it.

It can only lie blissfully helpless.

It will be under the shadow of the Real.

It is cast down on it from planes of existence beyond its reach.

Mind can possess the infinite by ascending to the supramental plane.

Nor can the Mind possess its knowledge.

It can inertly submit to the messages.

They descend from the Truth-Conscious Reality.

தான் எடுத்த கருத்தை அறிந்து அனுபவிக்கவோ, உணர்ந்து படைக்கவோ மனத்தால் முடியாது.

சில சமயங்களில் மனம் அனந்தத்தை கருத முயன்று, உணரத்தலைப்பட்டு, உள்ளணர்வால் தழுவ முயல்கிறது.

அனந்தத்தை ஆள, பெற முயல்கிறது.

இவ்வழி மனம் உணர முயல்கிறது.

இது தோற்றம்.

ஆளால் அது அனந்தத்தின் அடையாளம்.

அவ்வழி எதையோ, எப்படியோ ஆள முயல்கிறது.

அது உருவமற்ற பெருவெளி.

அது இடத்தைக் கடந்த அனந்தமன்று.

உடனே தவிர்க்க முடியாத பகுக்கும் குணம் எழுகிறது.

அனந்தத்தை ஆள முயன்றவுடன் அது ஏற்படுகிறது.

அந்நிலையில் மனம் சொற்களையும், ரூபத்தையும், சித்திரத்தையும் காண்கிறது.

மனத்தால் அனந்தத்தைப் பெற்று வைத்திருக்க முடியாது.

அனந்தமே மனத்தை ஆளும், மனம் அவ்வாட்சியை அனுமதிக்கும்.

ஆனந்தமயமாக மனம் தனிலில் திளைக்கும்.

சத்தியத்தின் சாயலில் மனம் வாழும்.

மனம் எட்ட முடியாத உலகங்களின்று தூக்கி ஏறியப்பட்டது.

சத்தியஜீவியத்தை மனம் உயர்ந்து எட்டினால், அதனால் அனந்தத்தை ஆள முடியும்.

மனத்தால் ஞானத்தையும் பெற முடியாது.

மேலிருந்து வரும் செய்திகளுக்கு மனம் உணர்வற்று அடிபணியலாம்.

சத்தியஜீவிய சத்தியத்தினின்று அவை கீழ் நோக்கி வருகின்றன.

Contd....

தொடரும்.....

முயற்சி சிறியது, பலன் பெரியது

கர்மயோகி

வாழ்வாணாலும், யோகமாணாலும் இலட்சியவாதிகள் தாங்கள் ஏற்றதைச் சிறப்பாகச் (perfect) செய்வார்கள். சிறப்பாகச் செய்வதன் முன் முழுமையாகச் செய்ய வேண்டும். எந்த வேலையிலும் பல பகுதிகள் உண்டு. சிலவற்றை மட்டும் ஏற்பது சிறப்புக்கு வழி செய்யாது. எல்லாப் பகுதிகளிலும் எல்லாக் கட்டுப்பாடுகளையும் (disciplines) முழுமையாக ஏற்று, சிறப்பாகச் செய்வதே இலட்சியவாதிக்கு அழகு.

கீதை கூறும் கட்டுப்பாடுகள் பல. சாதாரண மனிதனைக் கருதும் பொழுது பலன் கருதாமல் செயல்படுவது, மோட்சத்தை விழைவது, சர்வ தர்மத்தையும் கைவிடுவது போன்றவை எட்டாக் கணிகள். அதனால் இப்பெரிய விஷயங்களை சொல்பமாக அப்பியாசம் செய்தாலும், பலன் மிகப்பெரியதுன பகவத்கீதை கூறியது.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் அன்னையையும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரையும் அறிய வேண்டுமென்ற என் அவா 1958 முதல் 1980 வரை அவாவாகவேயிருந்தது. 1980இல் அமுதசராபியில் எழுதிய கட்டுரைகள் 1985 வரை தினமும் ஓரிரு தமிழ் அன்பர்களை சமாதிக்கு வரவழைத்தது. 1986இல் அமுதசராபிக் கட்டுரைகளை “அன்னையின் தரிசனம்”* என்ற பெயரில் வெளியிட்ட பொழுது 1000 பிரதிகள் 2 மாதத்தில் விற்றன. அது முதல் அக்கட்டுரைகளை “எல்லாம் தரும் அன்னை” என்ற தலைப்பிலும் உடனே வெளியிட்டோம். 1986 முதல் 1900க்குள் தமிழ்நாட்டில் எல்லா மூலைமுடுக்குகளிலும் அன்னையின் படம் காட்சியளித்தது. நான் முக்கியமாகக் கூறிய செய்தி,

“இதுவரை பலிக்காத பிரார்த்தனை பலிக்கும்”.

* அமுதசராபி ஆபீஸில் உள்ள அன்பர் ஒருவர் இட்ட தலைப்பு.

அது முதல், தரிசனங்களுக்கும், இதர நாட்களிலும் ஆயிரக்கணக்காகத் தமிழ் அன்பர்கள் சமாதிக்கு வந்து தரிசனம் செய்தனர். எனது குறிக்கோள் அந்த அளவில் பூரணமாக நிறைவேறியது. அடுத்த கட்டத்தில், விரும்பும் உரிமை சரியான நான் சிந்தனை செய்தபொழுது பல ஆண்டுகளாக, 1986 முதல் 1996 வரை நான் அன்பர்கள் வாழ்வில் கண்டவை, பகவான் கூறியவற்றை ஆழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்தது, பிறகு வெளிவந்த அன்னை Agenda அஜென்டாவில் எழுதியவை, ஆழ்ந்த பக்தியுள்ள அன்பர் வாழ்வில் நடப்பவை, இவற்றைக் கண்ணுற்று, நான் வந்த முடிவுகள்:

- ❖ பகவான் 1930 வாக்கில் பேசிய பொழுது ஆசிரமத்தைக் குறிப்பிட்டு, “இது போன்ற ஸ்தாபனங்கள் அதன் ஸ்தாபகருக்குப்பின் மூடப்பட வேண்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார்.
- ❖ 1972இல் அன்னை பேசியது வெளிவர நீண்ட நாளாயிற்று. “அன்பர்கள் இனி ஆசிரமம் வந்தால் அவர்கள் வாழ்விலுள்ள சிரமங்கள் வளரும். இருந்த இடத்திலேயே யோகத்தை மேற்கொள்வது நல்லது” எனக் கூறியுள்ளார்.
- ❖ ஆழ்ந்த பக்தியுள்ளவர் சமாதிக்குப் போக முயன்றால், தடை பலமாக எழுகிறது. ஒருவருக்கு ஆசிரமத்திற்கு அருகிலேயே விபத்து ஏற்பட்டது.
- ❖ அப்படிப்பட்டவரை வீட்டிலேயேயிருந்து தியானம் செய்யும்படி நான் கூற முற்பட்டேன்.

அடுத்த கட்டம்

அதுவரை சுமார் 10 தியான மையங்கள் ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தேன். புது மையங்களை ஏற்படுத்தாமல் வீட்டிலேயே சிறு அளவில் தியான மையம்போல் நடத்தலாம்னன நினைத்தேன்.

இக்கட்டத்தில் தமிழ்நாடும், இந்தியாவும் முழுவதும் பகவானை நாட வேண்டுமென எனக்கு அவா இருந்தாலும், அதை எடுத்துக் கூறும் முறையை மாற்றிக் கொள்ள விரும்பினேன். Indian Expressஇல் சுமார் 2 ½ வருஷம் தினமும் அவர்களைப் பற்றிக்

கட்டுரை எழுதினேன். கோளா, கர்னாடகா, ஆந்திரா, தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் அதை அறிவார்கள். அக்கட்டுரைகள் அன்றாட வாழ்வில் ஆன்மீகத்தைப் பற்றியவை.

- ❖ இந்தியர், குறிப்பாகத் தமிழர், பகவானுடைய பூரணயோகத்தை மேற்கொண்டால், சிறப்பான ஆன்மீகப் பலனுடைவர்கள்பது என் கருத்து. பகவான் தமிழ்நாட்டை நாடு வந்ததே அதைக் குறிக்கும்.
- ❖ அது அவர்கட்குப் பலிக்க, நல்ல முறையில் சம்பாதித்த திரண்ட செல்வத்தின் அடிப்படை வேண்டும்ன நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.
- ❖ அதை இலட்சியமாக ஏற்றுச் சிறப்பாகப் பூரணமாகச் செய்ய முன்வரும் அன்பர்கட்காக ஒரு 100 பக்க கட்டுரையை எழுதியுள்ளேன். இதை வெளியிட எனக்கு “அனுமதி” கிடைத்தால், அதை அன்னையிட்ட உத்தரவாகக் கருதி உடனே வெளியிட இருக்கிறேன். 51 முறைகளும், 42 சட்டங்களும் உடைய கட்டுரையிது. அது சம்பந்தமாக 141 கட்டுரைகள் 2 ஆண்டிற்கு முன் எழுதப்பட்டவைகளையும் இணைத்து வெளியிடலாம் என நினைக்கிறேன்.
- ❖ கட்டுரை முழுமயற்கிக்குரியது. பெருஞ்செல்வத்தை நாடுவது. முயற்சி உள்ளவர் தவறாது முழுப்பலன் பெறலாம்.
- ❖ நாட்டின் மகுடமாக உள்ளவர் ஏற்கக்கூடிய முறைகள் இவை.
- ❖ அன்பர் அனைவரும் கிர்டமானவர்கள்பது என் அனுபவம்.
- ❖ அன்னையைக் கட்டுப்பாடாக ஏற்க முடியாதவர்கள் ஏராளமான மக்கள். அவர்கள் ஏதாவது ஒரு சட்டத்தை நிச்சயமாகப் பின்பற்ற முடியும். அதற்குப் பலன் உண்டு. ஒரு சட்டமானாலும் அதைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றினால் பலன் உண்டுஎன்பதை *Pride and Prejudice* கதையை அன்பர்கள் அறிவார்கள்என்பதால், அதன் மூலம் கூற முயலும் கட்டுரை இது. இந்தச் சட்டத்தின் பலித்தை அன்பர்கள் தங்கள் வாழ்வில் ஏற்கனவே பார்த்ததை நினைவுகூர்வதும் பலன் தரும்.

Pride and Prejudice கதையில் உதாரணம்

பென்னாட் என்ற உயர்குடிப் பிறந்தவர் (gentleman, aristocrat) £ 2000 வருஷ வருமானமுள்ளவர். இது 1797இல். இந்த

வருமானம் நமது ரூபாயில் அன்று மாதம் 2000 ரூபாயாகும். இந்தியாவில் வேலை செய்யும் ஆங்கிலேய கலெக்டருக்கு அன்று மாதம் ரூ.400/- சம்பளம். அழகின்பதால், படிப்பறிவில்லாத, மனவளர்ச்சியற்ற, எனிய குடும்பப் பெண்ணை அவர் திருமணம் செய்கிறார். திருமணமானவுடன் அவள் அர்த்தமற்ற, ஆர்ப்பாட்டமான பழக்கங்களால் அவர் மனம் உடைகிறது. அன்று ஆங்கிலேயர் மனைவியை நம் நாட்டில் இன்று முதலாளியை நடத்துவது போல் நடத்துவர். மனைவியை மறுத்துப் பேசுவதோ, கண்டிப்பதோ நாடறியாதது. ஆன்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுது ஒரு பெண் உள்ளே வந்தால் அனைவரும் எழுந்து நின்று மரியாதை செலுத்துவார்.

❖ பென்னாட் தம் தலைவிதியை ஏற்று, வீட்டில் தம் அறையை விட்டு, சாப்பிட மட்டும் வெளிவரும் பழக்கத்தை மேற்கொண்டு, நேரத்தை எஸ்டேட்டில் கழித்தார்.

மனைவி Mrs. பென்னாட், £ 200 வருமானமுள்ள வீட்டிலிருந்து £ 2000 வருமானமுள்ள வீட்டிற்கு வந்தவுடன் £ 2000த்தையும் செலவு செய்ய ஆரம்பித்தார். கணவனுடைய பண்பு எதுவுமில்லாதவர். எதிரான மட்டமான பண்புகளுடையவர். 5 பெண்கள் பிறந்தனர். மூத்தவருக்கு 23 வயதுவரை வரன் வரவில்லை. அனைவரும் அழகான பெண்கள். மூத்தவள் ஜேன் பேரழகினள் பெயர் வாங்கியவள். சீதனமாக வருஷம் £ 50 மட்டும் பெற்றிருப்பதால் வாரேன வரவில்லை. அவர்கள் நாட்டில் பெண்களே தமக்குரிய வரனை ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். பெற்றோர் அதில் தலையிட முடியாது. Mrs. பென்னாட் கணவனுக்குப் பிறகு எஸ்டேட் அவர்களை விட்டுப் போகும் - ஆண் வாரிசு இல்லை என்பதால் - என்ற காரணத்தால் பெண்கள் திருமணம் முடிய வேண்டும்னப் பதைக்கிறார். தம் பதைப்பதைப்பைத் தன் குடும்பப் பண்புக்கு எதிராகக் காட்டுகிறார். அது அனைவரும் வெட்கப்படும் விஷயம், அவருக்கு வெட்கம் தரவில்லை.

❖ Mrs. பென்னாட் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை வரன் - பின்னி - விஷயத்தில் அவசரம், ஆர்ப்பாட்டம், மட்டமாகப் பேசுவது, பலர் கேட்கும்படி தம் சொந்த அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவது ஆகியவற்றைத்

தொடர்கிறார். தம் மட்டமான பானை அருவருப்பானது, நல்ல வரண விலக்கும்ன அவருக்குத் தெரியவில்லை.

முத்த பெண் ஜேன், வயது 23. திருமணமாவதானால் ஓரிரு வருஷத்தில் ஆக வேண்டும். 23 என்பதே அதிக வயது. 25க்கு அப்பறம் திருமண மில்லை. அவளுக்கும் வருமானம் ₹ 50. இருந்தபோதிலும் அவளால் பிங்லியுடன் தன் ஆசை வெளிப்படும்படி பழக முடியவில்லை. அது பெண்மைக்கு உகந்ததன்று. ஷார்லோட் அதை எலிசபெத்திடம் எடுத்துக் கூறியும் எலிசபெத்தோ, ஜேனோ மனத்தை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

ஃ பெண்மையின் சிறப்பு ஆண்மகன் அவனைத் தேடி வருவது, அவனைத் தேடப் போக பெண்ணால் முடியாது. தேடப் போக விரும்புவதாகவும் பிறர் நினைக்கக்கூடாதுன்பது ஜெனுடைய கொள்கை.

எலிசபெத் நியாயமானவள்; அறிவுடையவள்; அதற்கேற்ப நடப்பவள். ஆரம்பத்தில் விக்காம் பொய்யை நம்பி டார்சியைத் தவறாக நினைக்கிறாள். பிறகு டார்சி விவரம் கூறியதால் விக்காம் பொய்யை அறிகிறாள். ₹ 10,000 வந்தவுடன் மிஸ் கிங்கை விக்காம் நாடுகிறான். லிடியாவுடன் ஒடுகிறான். எலிசபெத் மனம் மாறுகிறாள். டார்சியின் உண்மை தெரிகிறது.

ஃ மனம் மாறினாலும் தான் நியாயமாக, அறிவுடையவனாக' நடக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையினின்று அவன் மாறவில்லை.

டார்சி கர்வி, சுயநலம், எவரையும் வெறுப்பவன். அதை எலிசபெத் எடுத்துக் கூறியபொழுது அந்த உண்மையை ஏற்கிறான்.

'நான் உண்மையானவன்' என்ற கொள்கைப்படி தானறிந்த புது உண்மைக்கேற்ப டார்சி மாறுகிறான். கதை 200 ஆண்டுகட்டு முன் இங்கிலாந்தில் நடந்தது. அவர்கள் அன்றும், இன்றும் கர்மத்தை நம்பவில்லை. நாம் கர்மத்தை நம்புவதால் கர்மம் வலுவாக நம் வாழ்வில் செயல்படும். நாம் நம்பினாலும், நம்பாவிட்டாலும் செயலுக்குப் பவர் உண்டு. அதிலிருந்து எவரும் தப்ப முடியாது. கர்மம் எந்த நாட்டிலும் அந்த அளவுக்குச் செயல்படும். இக்கதையில் அது குறைவற நடக்கிறது.

ஃ லேடி காதரீன் தம் ஆசை பூர்த்தியாகும்ன முழுமையாக எதிர்பார்க்கிறார்.

எதிர்பார்த்தால், நடக்காது.

ஃ பிங்லி வந்தவுடன் Mrs. பெண்ணட் கணவரைப் போய் பிங்லியைப் பார்க்கச் சொல்கிறார்.

தேடப் போனால் கூடி வராது.

இரண்டாம் முறை பெண்ணட் போக மறுக்கிறார். கூடியவற்றுது.

எந்த நாட்டு மக்களும் கர்மத்திற்கு அந்த அளவில் கட்டுப்பட்டவர்கள். ஆங்கிலேயர் (gentlemen) நியாயமானவர், வார்த்தை தவறாதவர்கள்.

ஃ பிங்லி அவசியியில்லாமல் டார்சிக்குக் கட்டுப்படுவது நியாயமில்லை, தவறு. தவறு என்றாலும் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை டார்சி சொற்படியே நடக்கிறான். அவனுடைய மழக்கத்தை விடவில்லை.

ஒரு நல்ல பழக்கம் சிறியதானாலும் அதை பூரணமாகப் (100%) பின்பற்றினால் பலன் வரும் என்ற சட்டம் இவர்கள் அனைவர் வாழ்விலும் பலிக்கிறது.

- 1) ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் முடிக்க முயன்ற Mrs. பெண்ணட் மூன்று திருமணங்களை முடிக்கிறார்.
- 2) பொறுப்பே ஏற்காத பெண்ணட்டின் பொறுப்பை டார்சியும், கார்ட்னரும் ஏற்று, லிடியா திருமணத்தை முடிக்கிறார்கள்.
- 3) ஜேனைத் தேடி பிங்லி வருகிறான்.
- 4) எலிசபெத் பெரும் செல்வரை மணக்கிறாள்.

இவர்கள் அனைவர் மனதிலும் உண்மை (sincerity) இருக்கிறது. ஒரு சட்டத்தைப் பூரணமாகப் பின்பற்றுகிறார்கள், பலன் பெறுகிறார்கள்.

சட்டங்கள் ஏராளமானாலும் ஒரு சட்டத்தைப் பூரணமாகப் பின்பற்றினால், பலன் உண்டுஎன்பதை இவை காட்டுகின்றன.

இன்று உலகில் சத்தியலீவிய சக்தி செயல்படுகிறது. கர்மத்திற்கு உலகின் சூழலிலிருந்த பவர் அழிந்துவிட்டது. அன்னை சக்தி - தோல்வியறியாதது - செயல்படுகிறது. எதையும் முறையாகச் செய்தால், முழுப்பலன் உண்டு.

- ✿ யோகத் தகுதியுள்ள எல்லா அன்பர்களும் 'அபரிமிதம்' என்ற கட்டுரையை முழுமையாகப் பின்பற்றி பெருஞ்செல்வத்தையும், அதன் மூலம் யோகப் பலனையும் பெற வேண்டும்.
- ✿ அன்பர்கள் அனைவரும் யோகத் தகுதியுடையவர்கள்பது என் அபிப்பிராயம்.

அன்னையை அறியாதவரும் ஒரு சட்டத்தைப் (உ.ம. குறித்த நேரத்தில் செயல்படுவது, கணக்கெழுதுவது போன்றவை) பூரணமாகப் பின்பற்றினால், அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் முழுப்பலனை அடைவார்கள். ஒரு திட்டத்தில் (Project) 40 இலட்சம் லாபம் எதிர்பார்த்தால், 10 பேரில் இரண்டு பேர் அதைப் பெறுகிறார்கள். மற்றவர் 15 அல்லது 20 இலட்சம் பெறுகின்றனர். ஒருவர் நஷ்டமடைகிறார்கள்பது அனுபவம். ஒரு சட்டத்தைப் பின்பற்றும் அனைவரும் தவறாது 40 இலட்சம் பெறுபவர், 'அபரிமிதம்' என்ற கட்டுரையைச் சிறப்பாகப் பின்பற்றினால், 400க்கு குறையாமல் 4000 இலட்சம் வரை திட்டம் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தரும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

யோகம், அதன் முறைகள் எல்லாம் சுருங்கி, தியானத்தில் முடிகின்றன. ஒவ்வொரு யோகமும், தியானத்தின் வகையை நிர்ணயிக்கும்.

பூரணயோகம் சைத்தியபுருஷனில் தியானிக்கிறது.

'சாவித்ரி'

The World-Stair — உலகத்துப் படிக்கட்டு

P.95 **Alone he moved watched by the infinity**
அனந்தனின் பார்வையில் அவன் தனிமையில்
நடை பயின்றான்

- ❖ மனத்தைக் கடந்த மகிமையின் கீழ், அனந்தத்தின் சூழலில்,
- ❖ ஊனக் கண்ணுக்குப் புலப்படாதனவெல்லாம் புலப்படும்.
- ❖ மனித முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்ட அத்தனையும் அங்கு முடியும்.
- ❖ அளவிறந்த அமைதியில் அளவிறந்த சலனம்.
- ❖ புவியைக் கடந்த புனித வாழ்வு.
- ❖ எண்ணமும், கனவும் எழும் ஏற்றமிகு இடம்.
- ❖ ஆத்மசோதனையின் அளவிலாப் பரப்பு.
- ❖ அனைத்தின் ஜூக்கியம் ஊடுருவும் பல பொருள்கள்.
- ❖ அறிவைக் கடந்த பிரபஞ்சம் உருவாயிற்று.
- ❖ சுயமான சிருஷ்ட தடையின்றி, முடிவின்றித் தொடர்ந்தது.
- ❖ அனந்தத்தின் ஆர்வமிகு ஆவேசம் தன்னை வெளியிட்டது.
- ❖ ஆபத்து நிறைந்த அதன் ஆட்டம் ஊடே,
- ❖ ஆயிரமாயிரம் குணங்களும், லட்சோபலட்சம் சக்திகளும்,
- ❖ சத்தியத்தின் சாதுரீயம் உலகமாக உருவாயிற்று.
- ❖ பெரிய சக்தியின் சதந்திரமளித்த சூத்திரம்,
- ❖ நிலையான சலனத்தின் அசைவான அலையுள் பொழுந்தது.
- ❖ மதுவின் கிளர்ச்சியும், எண்ணத்தின் எழுச்சியும்,

- ❖ நிலையானதின் சலனம் தரும் வேகமான கிளர்ச்சி.
- ❖ மாறாத எழுச்சியினுள் ஜனிக்காத பிறவி.
- ❖ அழியாத முடிவினுள் உறையும் எண்ணக்கூட்டம்.
- ❖ சொர்க்கத்தின் சொற்கள் பேச்சியுந்த பெருமை.
- ❖ மெளனத்தின் ஊமை உறுதியை வெளியிடும் செயல்கள்.
- ❖ சொல்ல முடியாததைச் சொல்லும் வரிகள்.
- ❖ அசையாத களிப்பு அனந்தத்தின் அமைதியுள் கண்டது.
- ❖ பிரபஞ்ச சக்தி செயல்படும் சிறப்பு.
- ❖ துண்பமான கதை இன்பமான நாடகம்.
- ❖ அவளமுகின் அற்புதம் பூண்ட உறுதி.
- ❖ வலியும் ஆத்ம சந்தோஷமாகும்.
- ❖ அனைத்து அனுபவமும் இங்கு ஒரே திட்டம்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன், சச்சிதானந்தத்திலிருந்து ஜடம் வரை உண்மை. வலிமையுள்ளவனிடம் நியாயத்தை ஒப்படைப்பது அநாகரீகமான கொடுமைன்பது சரி. ஆனால் நியாயத்திற்கு அநாகரீகமான வலிமை வரும்வரை அது செல்லாதுள்ளன்பதும் உண்மை. மனம் சச்சிதானந்தத்தைப் போற்றினால், ஜடம் அதற்குட்படுவதில்லை. ஜடமே சச்சிதானந்தமானால் அது நடக்கும்.

உண்மை எடுப்பத கொடுமையின் வலிமை தேவை.

ஆண்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

N. அசோகன்

361. பூவுலகில் தீயசக்திகளை முறியடிப்பது அவ்வளவு சுலபமில்லை. ஏனென்றால் அவை ஜட உலகில் ஆட்சி செய்கின்றன. ராவணனின் மகன் இந்திரஜித்தைக் கொல்லும் சக்தி பெறுவதற்கு ராமனின் தம்பியான லட்சமணன் பதினான்கு வருடங்கள் உண்ணாமல், உறங்காமல் இருக்க வேண்டியிருந்தது.
362. குற்றவாளிகளும், சமூக விரோத சக்திகளும் நடமாடுவதென்பது சமூக ஸ்தாபனம் சிறப்பாக இல்லைனன்பதைக் காட்டுகிறது. வாழ்க்கை போட்டியில் தோற்கின்ற சிலர் சமூகத்தின்மேல் வெறுப்பு வந்து இப்படிக் குற்றவாளிகளாக மாறுகிறார்கள்.
363. பெரும்பாலான குற்றவாளிகள் பிளவுப்பட்ட குடும்பங்கள் மற்றும் நகரங்களில் உள்ள குபங்களில் இருந்துதான் வருகிறார்கள். ஏழை மற்றும் அன்பின்மை குற்றங்கள் புரியும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதாகத் தெரிகிறது.
364. குற்றம் சாற்றப்பட்டவர்களைத் தண்டிக்க சட்டம் வலுவான ஆதாரங்களைக் கேட்கிறது. அப்படிக் கேட்பதால் ஆதாரம் இல்லாமல் கெட்ட எண்ணத்தின் பேரில் வீண்பழி சமத்துவது தவிர்க்கப்படுகிறது.
365. ஏழையைவிட பணக்காரனுடைய வாக்குமூலத்திற்குச் சட்டம் அதிக மதிப்புத் தருகிறது. பணத்திற்குச் சமூகத்தில் மதிப்பு இருப்பதால் சட்டமும் இப்படிச் செய்கிறது.
366. சட்டம் நியாயத்தை வழங்குவதற்காகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எந்நேரமும் சட்டம் நியாயத்தைத்தான் வழங்குகிறதுள்ளன்று சொல்வதற்கு இல்லை. ஏனென்றால் நீதிபதிகள்கூட பணம் மற்றும் செல்வாக்கிற்குக் கட்டுப்படுகிறார்கள்.
367. ஒரு வழக்கை வெற்றிகரமாக நடத்தி வெல்லக்கூடிய அளவிற்கு டைனாயிசம் இல்லாத வழக்கறிஞர்கள் அறிவாளிகளாக இருந்தால், அந்த அறிவின் பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டு,

நீதி வழங்கக்கூடிய நீதிபதிகளாக வருகிறார்கள்.

368. உரத்த குரவில் பேசுகின்ற பல வழக்கறிஞர்கள் இந்தியாவில் ஜெபிக்கிறார்கள். நீதி வழங்குவதில் உரத்த குரல் இப்படி ஒரு முக்கிய இடம் வகிப்பது இந்திய நீதித் துறையில் உள்ள ஒரு குறைபாட்டைக் காட்டுகிறது.
369. போன நூற்றாண்டுகளில் மரண தண்டனை சுலபமாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு சில அழர்வ வழக்குகளில் மட்டும்தான் மரண தண்டனை விதிக்கிறார்கள். சமூகத்தில் இரக்க குணமும், மனித உயிரின் மேல் உள்ள மதிப்பும் உயர்ந்துள்ளதை இது காட்டுகிறது.
370. பணமும், செல்வாக்கும் உள்ளவர்கள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிகிறார்கள்என்பது நீதித்துறை அவ்வளவு சிறப்பாக செயல்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.
371. ஆன்மீக உண்மைன்பது பல பக்கங்களைக் கொண்டது. இதை பரிபூரணமாக உணர்வதற்கு ஒரு பரந்த கண்ணேணாட்டம் தேவை. ஆனால் இந்திய ஆன்மீகத்தில் ஒருவரை மட்டும் குருவாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர் பின்பற்றும் தத்துவங்களை மட்டும் கருத வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆன்மீகத்தின் பரந்த கண்ணேணாட்டத்திற்கு இது முரண்பாடாகவும் உள்ளது.
372. இந்தியாவில் குருநாதரின் வீட்டிலே சீடர் வசிப்பது அவசியமாகக் கருதப்படுகிறது. அருகிலேயே இருக்கும் பொழுது பாடத்தை இன்னும் சிறப்பாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம்என்று நம்பப்படுகிறது.
373. சீடர்கள் குருநாதருக்கு அடிப்படையில் இருப்பது அவருக்கு இதமாக இருக்கலாம். ஆனால் சீடர்களை முறையாக வழிநடத்துவதென்பது ஒரு பெரிய பொறுப்பாகும். சீடர்களை அதிகாரம் செய்வது ஒரு பக்கம் இனப்மாக இருந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் அதற்குச் சரிசமமாகப் பொறுப்புக்குண்டான பாரமும் வந்துவிடுகிறது.
374. குருநாதருக்குத் தெரிவித்து, அவருடைய பாதுகாப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் ஆன்மீகத்தில் புதிய முயற்சிகள் எடுப்பது ஆபத்தானது ஆகும். இம்மாதிரியே ஆன்மீக அனுபவம் நிலைபெறுவதற்கு முன்னால் குருநாதரைத் தவிர மற்றவரிடம் சொல்வதும் அறிவற்ற செயலாகும். எனென்றால் அப்படிச் சொல்லும் பொழுது இந்த அனுபவத்தின் தாக்கம் குறைந்துவிடுகிறது.
375. சீடன் என்பவன் ஆன்மீகக் கண்ணேணாட்டத்தில் குருநாதருடைய ஆன்மீக பிள்ளையாவான். தாம் பெற்ற பிள்ளை பணியிலும், வருமானத்திலும்

தம்மை மிஞ்சவதை தகப்பனார் வரவேற்பதைப் போல ஆன்மீகத்தில் சீடன் தம்மை மிஞ்சவதை குருநாதரும் வரவேற்கிறார்.

376. ஒரு பக்கம் ஆன்மீகஞானம் இருந்தாலும், குருநாதரிடம் மற்ற குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் குருநாதர் அப்பழக்கு அற்றவர்கள்று சீடன் திடமாக நம்பினால், அந்த நம்பிக்கையின் பலமே அவரைக் குறையற்றவராக மாற்றவும் செய்யும்.
377. சீடனுக்குப் பயிற்சி எப்பொழுது முடிகிறது, அவன் எப்பொழுது சொந்தமாகச் செயல்படலாம்என்பதை குருநாதர்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். சீடன் தானே அதை முடிவு செய்து கொள்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது.
378. சீடனுடைய பர்சனாலிட்டி குட்சமமாக இருந்ததென்றால், குருநாதரும் குட்சமமாகவே தம்முடைய ஆன்மீகஞானத்தை வழங்க முடியும். வாய்விட்டு நிறைய பேசித்தான் ஆன்மீகஞானத்தைச் சீடனுக்கு வழங்க முடியும்என்ற நிலையிருந்தால் அது சீடனுடைய பர்சனாலிட்டியில் குட்சம் குறைவுள்ளபதைக் காட்டுகிறது.
379. சீடர்கள் கேள்வி கேட்காதவரையிலும் நம்பிக்கை சிறப்பாகச் செயல்பட்டு குருவிற்கும், சீடர்க்கும் உள்ள உறவை நன்கு பலப்படுத்தும். கேள்வி கேட்கும் குணம் தலையெடுத்தால், குரு-சீடர் உறவில் நம்பிக்கையின் பங்கு போய்விடும்.
380. குரு தானாக முன்வந்து கொடுப்பது நீடிக்கும். அது வேண்டும், இது வேண்டும்என்று அவசரப்பட்டுக் கேட்டு வாங்கும்பொழுது, அது நீடிப்பது சந்தேகம்.

தொடரும்.....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உடல் அசைவுகளே நாம்னை இருந்தால், உடல் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தும். மனத்தின் எண்ணங்களே நாமாவோம் என்றால், மனம் உடலை நிர்ணயிக்கும்.

மனம் உடலின் அதிபதி.

அன்பர் கடிதம்

ஓம் மதர் ஸ்ரீ அன்னை!
ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய்!
ஓம் அனந்தமயி சைதன்யமயி சத்தியமயி பரமே!

அழுதசரபியில் ஸ்ரீ கர்மயோகி அன்னையைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளைப் படித்துவிட்டு நான் அன்னையின் பக்தையானேன். என் இரு மகன்களுக்கும் அன்னை மீது நம்பிக்கை உண்டு. எங்கள் குடும்பத்தில் எத்தனையோ இன்னல்கள் அன்னையின் அருளால் தீர்ந்திருக்கின்றன. என் இளையமகன் அன்னையின் அருளால் நன்றாகப் பயன் அடைந்திருக்கிறான்.

ஒரு சமயம் நான் நன்றாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த என் இளைய மகனை எந்த மேற்படிப்பு படிக்க வைக்கலாம்என்று தெரிந்து கொள்ள என் சிநோகிதிக்குத் தெரிந்த ஜோசியரிடம் அவன் ஜாதகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு, நாங்கள் மூவரும் சென்றோம். அவர் என் மகன் முன்பு அவன் ஜாதகத்தை பார்த்துவிட்டு, “கிரக நிலைகள் சரியில்லை. அவன் மேற்படிப்பு படிக்கமாட்டான்” என்று சொல்லிவிட்டார். எனக்கும், என் மகனுக்கும் அவர் சொன்னது மிகவும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. அவன் எப்பொழுதும் முதல் ரேங்க் வருவான். அவர் சொன்னதைக் கேட்டு அவனும் தெரியம் இழந்துவிட்டான். ஆனால் நான் அன்னையின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து, அவன் மேற்படிப்பிற்காக பிரார்த்தனை செய்துகொண்டே இருந்தேன். அவன் தடை எதுவுமில்லாமல் CET எழுதி, நல்ல கல்லூரியில் என்ஜினீயரிங் கோர்ஸில் அவன் விருப்பப்பட்ட சப்ஜெக்டை எடுத்து நன்றாகப் படித்தான். அவன் காலேஜ் கேம்பஸ் இன்டர்வியூ வந்தபொழுது அவனுக்குதான் முதன் முதலில் நல்ல வேலை கிடைத்தது. பிறகு இரண்டு வருடம் வேலை பார்த்துவிட்டு, CAT Exam எழுதி IIMஇல் MBA முடித்தான். அங்கே ‘Lion of IIM’ Award வாங்கினான். தற்பொழுது நல்ல வேலையில் இருக்கிறான்.

ஒரு நாள் அவன் நெரிசல் நிறைந்த சாலையில் (பெங்களூரு)

ஆபீஸிற்குச் செல்லும்பொழுது பைக்கிலிருந்து விழுந்து, பைக் சேதம் அடைந்தாலும் அவனுக்கு பலத்த காயங்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அதைத் தவிர ஒரு பிரைவேட் கிளினிக் முன்னால் விழுந்ததால் உடனே முதலுதவியும் கிடைத்தது. அன்று அவன் தப்பித்தது அன்னையின் அருளால்தான். நாங்கள் என்றும் அன்னையின் அருளுக்குப் பாத்திரமாக இருக்கவேண்டும். அன்னையிடம் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டே இருக்கிறேன். ஸ்ரீ அன்னையை எனக்கு அறியவைத்த ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்னைக்கு என் பல கோடி வணக்கங்கள்.

- R. சலோச்சனா, பெங்களூரு.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அகந்தை அழிந்தால், மனிதன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவுவான்.

எந்த கஷணம் அகந்தை மறைகிறதோ, அதே நேரம் சைத்தியம் எழும்.

அகந்தை அழிந்தால் சிருஷ்டயின் புருஷனுடைய வாயிலில் நிற்போம்.

உடனின் அகந்தை கரைந்த பொழுது அன்னை சக்சிதானந்தத்தைத் தொட்டார்.

இதனால் அகந்தைக்குரிய நிலைகள் பலன் நாம் அறிகிறோம். அவை பரந்துள்ள நிலைகளும் உயர்ந்துள்ள உயரங்களும் பல.

அகந்தை, பரந்தும் உயர்ந்தும் உள்ளது.

அகந்காரம் மறைந்தால் அனந்தம்.

கஷணத்தில் சைத்திய புருஷனை எழுச் செய்வது.

யോക വാദ്ധക്കൈ വിശക്കമ് V

(ചെന്ന ഇതழിൻ തൊടാർഷി....)

കാർമ്മയോകി

938) വാദ്ധവെനുമ് കടലിൽ തന്നണ ഒരു തൂസിയാക അറിവുതു
ഉടലിൻ അടക്കമാകുമ്.

കടൽ പോൺര വാദ്ധവിൻ തൂസിയാണ ഉടൽ.

- ❖ ആൻമീകൾ ചട്ടപ്പഴ ഉലകിൽ ഒരേ ഉടല്, ഒരേ ഉധിർ, ഒരേ മനമ്, ഒരേ ആത്മാ ഉണ്ടാതു.
- ❖ നമതു ഉടല് അതൻ ഒരു പകുതി. നാമ് അതെ മുമ്പുമെയാക അറികിരോമ്.
- ❖ “ഈതു എൻ വയല്. ഇന്ത 20 കാണിയുമ് എനക്കും ചൊന്തുമ്” എൻ ഒരുവൻ കൂറുമ് പൊമുതു, ‘പുമി പെരിയതു, പിരമ്മാണ്ടമാനാതു. അതില് 20 കാണി ഒരു തുറുമ്പു. അതற്കു എല്ലൈയിട്ടു, അതു തനക്കുരിയെ എൻപബൻ യുകാന്ത കാലമാനാ അപ്പുമിയിൻ മീതു 50 ആണ്ടു വാമുമ് മനിതൻ’ എൻ അവൻ അറിവെൽലൈ.
- ❖ *Pure Existence* ചത് പുരുഷൻ എൻപതു *The Life Divine*യില് 9 ആമ് അത്തിയായമ്. അതൻ ആരമ്പത്തില് ഖ്രിസ്തു ചമുത്തിരാത്തെപ് പർഹി എമുതുകിരാർ. നാമ് അകന്തെയൻ വാദ്ധകിരോമ്. അതൻ പാര്ഷ്വവ കുറുകിയതു, കരുപ്പാനാതു. അകന്തെയൈ അകർന്തിയ കവികൾ, കലാനൂർകൾ ഇയർക്കൈയൈ അകന്കാരമർഹ പാര്ഷ്വവയാല് കാണാലാമ്. അപ്പാര്ഷ്വക്കു ഉലകമ് ചക്തി ചമുത്തിരാകതെ തെരിയുമ്. ഇതെ വേത റിഥികൾ അറിവാർകൾ. നാമ് അന്ത ചമുത്തിരാത്തിന് പകുതി. അന്ത ചമുത്തിരാമ് നമ് വാദ്ധവൈ എൻഡാക നടത്തുമ്. നാമ് അതനിനിന്നു വിലകി നീർക്കിരോമ്. അതെ എപ്പഴപ് പയൻപട്ടേതലാമ് എൻ നിണെക്കിരോമ്. അതു ആണവമ്. ആണവമ്പുന്തു, നാമ് ചമുത്തിരാത്തിന് പകുതിയെന അന്താലും, ചമുത്തിരാമ് അതൻ മുമ്പ ചക്തിയൈയുമ് നമ് വാദ്ധവില് വെൻഡിപ്പട്ടേതുമ്. നാമ് അതെ അനുമതിപ്പെടു ഇല്ലൈയെന പകവാൻ കൂറുകിരാർ.
- ❖ അടക്കമ് എൻപതെക് കീമ്പപ്പഴതല്, പണിവു എനക് കൊണ്കിരോമ്. ഇന്ത ചമുത്തിരാത്തെക് കണ്ടു, അതനും നമ് വാദ്ധവുമ്, ഉടലുമ് തൂസിയെന

ഉണ്ടാവുതു ഉണ്ണമെയാണ അടക്കമ് എൻകിരാർ.

തമിമ്പനാട്ടില് മന്ത്രിക്കണാക് കണ്ണടാല് കൂട്ടത്തു കുമ്പന്തു കൊണ്ണനുമ്. പെരുങ്കൂട്ടത്തു കൂടിവിടുമ്. അതുവുമ് 1950, 1960 ഇല് അതുവേ വധക്കമ്. ചിനിമാ നടക്കര വരവേറ്റപതുപോലു കൂട്ടത്തു ചെയല്പടുമ്. കേരളാവില് അരാചിയല് താലവർക്കണാ അപ്പഴ നടത്തുവുതു ഇല്ലൈ. അന്തു പഴപ്പ അതികമ്. 1950 ഇല് ചെന്നണ വൈസ്സാൻസ്ലർ ലട്ചമണി കവാമി മുതലിയാർ ഇലണ്ടണില് ഒരു കൂട്ടത്തില് കതവരുകേ നിന്നിരുന്താർ. അവരെ മുതുകില് തൊട്ടു, “നീങ്കൾ ചെന്നണ വൈസ്സാൻസ്ലർല്ലവാ?” എൻ ഒരുവർ കേട്ടാർ. തിരുമ്പിപ് പാര്ത്താർ. അതു ഇന്കിലാന്തു പിരതമർ ആട്ടി. ഇലണ്ടണില് പിരതമരാക് കണ്ടുമ് കൂട്ടത്തു കൂടുവതില്ലൈ. അതു പഴത്തു നാടു. ചെന്നണ മുതലവർ ഇലണ്ടണ പോധ വന്നതാർ. അന്തെകല്ലാമ് നമ്മെ എവരുമ് കണ്ടു കൊണ്ടവതില്ലൈയെന്നരാർ. ഉലകമ് പെരിയതുണ്ടപതെ വെൻഡിയില് പോധപ് പാര്ത്തവർ അറിവർ.

❖ നാൻ പെരിയവൻഞ്ഞരു നിണെപ്പവർ, തമ്മെക് ചിരിയ മനിതനാക നടത്തുവുതു അടക്കമെന അറിയപ്പെടുകിരുതു. ചിരിയ കിരാമമ്, ചിരു ചന്തർപ്പംകണാ മട്ടുമു അറിന്തവർ, അങ്കുണ്ണ കടകുപോൺര വിശ്യാന്കണാ മലൈപോലക കരുതുവർ. 15 രൂപാധ മാതശ് ചമ്പണാമ് 1940 ഇല് പെരുപവർ കരുമ്പു തോട്ടത്തില് ആലൈയില് മേസ്തിരിയാക ഇരുന്താർ. താമ് എമുതിയ കണക്കൈ മാനേജർ ചന്തേകപ്പാവില്ലൈണ്ണന്തരാലും, അന്ത 100 ഏക്കർ തോട്ടശ് കെലവില് കണികമാകതെ തിരുച്ചിനാർ. സർവീസില് 40,000 ചേര്ന്തതു. മെത്തുനാനിടമെ കൊടുത്തു, ചൊത്തു വാങ്ങക്ക് ചൊണ്ണനാർ. അവർ മകൻ, “എൻ തകപ്പനാർ ചിരു വയതു മുതല നാന്കൾ പണക്കാരാർക്കണ്ണൻര നിണെവിലും വാര്ത്താർ” എൻരു തന് 40 ആമു വയതിലും കൂട്രിനാർ. 3 ഉടൻ പിരന്തവർ, 7 ½ ഏക്കർ നിലമും. ആഞ്ഞക്കു 2 ½ ഏക്കർ. അന്ത ലീട്ടാർ പേചിയതെക് കേട്ടു മർഹവർകൾ വെൻഡിയിലും പിരമിത്തുവിട്ടാർകൾ. “എങ്കൾ നിലമും ഊരിലേയേ പെരിയതു. അരുവെട ആരമ്പിത്താലും, ഒരു മാതമു നടക്കുമും. നാന്കൾ ഊരിലേയേ പെരിയ പണക്കാരാർകൾ” എൻരു ആമുമാക നമ്പി, അമുതമു തിരുത്തമാകപ് പേക്കിരാർകൾ. കുഞ്ഞിയുർ ചാമ്പചിവ അപ്പാർ 5000 ഏക്കരുമും, പെരിയ പണ്ണണെ വടപാതി മന്കലമു 20,000 ഏക്കരുമു നിലമും പെരുന്നരുന്ത നാട്കൾ അവെ.

- ❖ எதுவுமறியாமல் தன் உயர்வைக் கருதுவது அறிவினாம்.
- ❖ ஆன்மீக ஞானம் அகிலத்தையும் காட்டுவதால் எழும் உணர்வு, அடக்கம்.

939) கொலை, தீவிர எதிர்ப்பு, பரம வைரியாவது, ஆழ்ந்த வெறுப்பு, மானம் போகும் சொராணை, ஆழ்ந்த சோகம், மரியாதை போவது, மனம் புண்படுதல், பிடிக்காதது, ஏற்காதது, உறுத்தாத நினைவு இருப்பது, ஜீவனற்ற செயல் மறைய மறுப்பது ஆகியவை அகந்தை அழியும் நிலைகள்.

அகந்தை அழியும் நிலைகளின் சரித்திரச் சருக்கம்.

மனிதன் என்பது அகந்தை. அதன் சட்டம் தான்மட்டும் வாழ வேண்டும். இல்லையேல் அனைவரும் தனக்கு அடங்கியிருக்க வேண்டும். எவராவது எதிர்த்தால், அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டும். முடியாவிட்டால் அவருக்கு தீவிர எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும். செயலில் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க முடியாவிட்டால், மனம் அவரைப் பரம வைரியாகக் கருத வேண்டும். மனம் அவர் மீது ஆழ்ந்த வெறுப்பை எழுப்பவேண்டும். அல்லது அவர் மானம் போகும்படியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அல்லது ஆழ்ந்த சோகத் தில் உறையவேண்டும். அவர் மரியாதை போகும் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அல்லது அவர் மனம் புண்பட நடக்க வேண்டும். அவர் மனம் புண்படாவிட்டால் நம் மனம் புண்படும். பிடிக்காதுள்ள முடிவு செய்யவேண்டும். ஏற்க மறுக்கவேண்டும். மனம் உறுத்தும். மறக்க முயன்றால், உறுத்தல் போகும். உறுத்தாத நினைவு இருக்கும். அதுவும் போனால், நம் செயல் ஜீவனற்றுப் போகும், அது மறைய மறுக்கும்.

- ❖ ஒருவன் கிராமத்தில் பெருந்தொகை சம்பாதித்தால், எக்காரணமும் இன்றி மற்றவர் கூடி அவனை அடித்துக் கொன்றுவிடுவார்கள்.
- ❖ கொலை செய்ய முடியவில்லையெனில், அனைவரும் ஏக மனதாகத்

தீவிர எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள்.

❖ “அவன் என் பரம வைரி” என்று ஒருவர் சொன்னால், ‘அவன் ஜெயிக்கிறான், அவனைப்போல என்னால் ஜெயிக்க முடியவில்லை, அவன் மீது எனக்குப் பொறாமை, என்னைப் போலிருந்தவன் இப்பொழுது உயர்ந்துவிட்டான், தாங்க முடியவில்லை, அவனைக் கொலை செய்யலாம் போலிருக்கிறது, என்னையே மாய்த்துக் கொள்ள வேண்டும் போலிருக்கிறது’ என்பவையெல்லாம்,

பொறாமையின் சின்னங்கள்.

அகந்தை வலுவில்லாமல் துஷக்கும் நிலைகள்.

அதன் நிலைகள் ஆயிரம்.

கட்டுரையாகவோ, கண்டியாகவோ எழுதவாம்.

❖ அகந்தை அடிப்படு துவண்ட நிலையில், வெற்றி பெறுவன் பரமவைரி. அவனை நினைத்தால் ஆழ்ந்த வெறுப்பு எழும்.

❖ ஒரூரில் புதியதாகப் பணம் பெறுவார் ஊராரிடமிருந்து தவறாது பெறும் வெகுமதிகள் இவை. வெறுப்புக்கு ஆளானவர் கூடிப் பேசுவதைக் கேட்டால், ஒவ்வொருவர் கூறுவதையும் நாம் மாற்றிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்எனத் தெரியும்.

பொறாமைக்காரர் பேசுவது

1. பொல்லாத மனிதன் அவன்.
  2. பெரிய மோசடிக்காரன்.
  3. ஆபாசமான மனிதன்.
  4. இவனை ஊரை விட்டு விரட்டவேண்டும்.
  5. இவனை அவமானப்படுத்தவேண்டும்.
  6. இவனை சம்மா விடக்கூடாது.
- நாம் மாற்றிப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவன் வெற்றி என் மனதைப் புண்படுத்துகிறது. மோசடி செய்து சம்பாதிக்கும் அளவு சம்பாதிக்கிறான். என் மனத்துள் உள்ள ஆபாசத்தை எழுப்புகிறான். இவன் வெற்றியை என்னால் பார்த்துப் பொறுக்க முடியவில்லை. ஊரை விட்டு ஒடிவிடலாம் போலிருக்கிறது. இவன் வெற்றி என்னை அவமானப்படுத்திற்று. என் மனத்தை இவன் சம்மாயிருக்க விடமாட்டேன் என்கிறான்.

7. இவன் மரியாதையை எடுக்க வேண்டும்.
  8. அனைவரும் இவனை ஏமாற்ற வேண்டும்.
  9. என் மனம் இவனால் புண்பட்டுவிட்டது.
  10. எனக்கு இவனைப் பிடிக்கவேயில்லை.
  11. என்னால் இவனை ஏற்க முடியாது.
  12. மனம் உறுத்துகிறது.
- என் மரியாதை இவன் வெற்றியால் போயிற்று.
 பேசுபவருடைய ஆழ்ந்த சபாவம் வெளிவருகிறது.
 அவன் மனத்தைப் புண்படுத்த வேண்டுமென இவர் விரும்புகிறார்.
 இவன் வெற்றி எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.
 பிறர் வெற்றியை என் மனம் ஏற்காது.
 எவரும் நன்றாக இருக்கக்கூடாது.

அன்பார் ஒருவர் உள்ளபடி அகந்தையை அழிக்க தீவிரமாக முயன்றால் மேற்கொண்ணவை படிப்படியாக அவர் அனுபவமாக எழும். விஷயம் ஒன்றே - தோற்றும் மாறித் தோன்றுகிறது. அகந்தை அழிய மறுத்து, அடுத்த அடுத்த கட்டங்களுக்குரிய தோற்றுத்தை ஏற்கிறது. உடன்பிறந்தவர், நண்பர், கூட்டாளி வெற்றிபெற்றால், இயல்பாக மனத்தில் ‘இவனுக்குச் சாவு வாராதா, எவனாவது வந்து கொலை செய்யக்கூடாதா, இவனைச் சுட்டால் தேவலை’ என்று மனம் தெளிவாக குரல் கொடுக்கும். அகந்தையை அழிக்க, பொறாமையை அழிக்க வேண்டும். அதை அழிக்க முயன்றால், அதிகமாகும். ஓரளவு வெற்றி கிடைத்தால், அவருக்கு உண்மையிருக்கிறதுஎனப் பொருள். வெற்றி கிடைத்த பின்னுள்ள கட்டங்கள் சோகம், உறுத்தல், நினைவு போன்றவை. பொறாமை போய், அகந்தை அழிந்ததற்கு அடையாளம், பிறர் வெற்றியைப் பற்றிய செய்தி கேட்டவுடன் மனம்,

சந்தோஷத்தால் நிரம்பி, பொங்கி வழிந்து, கண்கள் கலங்கவேண்டும்.

அது அன்னைக்கு இந்த வெற்றிக்காக நன்றி கூறுவதாகும். அது யோகபக்குவம்.

940) பெருமையை நாடும் வீறாப்பும், புண்படும் அன்புள்ளமும் ஒரே நாணயத்தின் இரு புறங்கள். ஒன்றை அழித்தால், அடுத்ததும் மறையும்.

வீறாப்பு எனிதில் புண்படும்.

- ❖ மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம் என்பது பழைய இலக்கியச் சொல்.
- ❖ எதற்காக வாழ்வது, மரியாதை வேண்டாமா, மரியாதை போனபின் என்ன இருக்கிறதுஎன்பது அடிக்கடி அனைவரும் கூறுவது.
- ❖ பணம் பாதாளம் வரை பாயும்என்பது சொல். பணம் எட்டாத இடத்தையும் மரியாதை எட்டும்.
- ❖ மரியாதை அனைவரும் நாடுவது; பெருமை சிறிய உள்ளம் நாடுவது.
- ❖ உரிமையைச் செலுத்திப் பெருமையை நாடும் இடம், தேர்தலில் வெளியிருக்கிறது வந்து ஒட்டுப் போடுவது.
- ❖ ‘நான் யார்ஸனக் காட்டுகிறேன் பார்’ என்பது புதிய பணம், பதவி வந்தவர் சொல்.
- ❖ இக்குரல் தன்னையழிக்கும் குரல்.
- ❖ இக்குரலை எழுப்பியவர் தம்மை அழித்துக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை. அரசியல் தலைவருக்கு, அதுவும் பெரும்பதவியிலுள்ளபொழுது, தொழிலதிபர் துரும்பு.
- ❖ இத்தலைவர்கள் தொழிலதிபருக்கு நிகரில்லை.
- ❖ அப்படிப்பட்ட தலைவர், இப்படிப்பட்ட தொழிலதிபரை நிகராக்கி, சவால் விட்டார்.
- ❖ “இவரைச் சமாதி கட்டிவிட்டு மறுவேலை செய்கிறேன்” என்றார். தொழிலதிபர் அன்பர்.
- ❖ அன்பார் என்றாலும், பணத்தையும் பதவியையும் நம்புவது போல் அன்னையை நம்பாதவர்.
- ❖ அதிபருக்குக் கூட்டான பெரிய தொழிலதிபர் தம் குறைகளை அன்பரிடம் கூறி வந்தார்.
- ❖ அவை பிரம்மாண்டமானவை.

அன்பர், “பிரச்சினை பிரம்மாண்டமானது. ஆனால் பிரார்த்தனை பலிக்கும்” என்றார்.

“அது உண்மையானால், என் என் பார்டனர் அரசியல் தலைவரால் அவதிப்படவேண்டும்” என்றார். வழி பிறந்தது.

ஆயத்து, ‘சமாதி கட்டுவது’ நினைவு வரும்பொழுதெல்லாம் அன்னையை நினைப்பது வழி.

31 ஆம் நாள் தலைவர் பதவியிழந்தார்.

வீறாப்பும், சவாலும் தன்னையே அழித்துக் கொள்ளும்.

வீறாப்பானவர் ஆழந்த சுபாவமுள்ளவராக இருப்பார்கள்.

வாயால் சொல் வெளி வாராது. மனம் கர்வம் காட்டும்.

அவர்கள் எதிரியை நிச்சயமாக அழிப்பார்கள்.

அன்பர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் நிலையும் வேறு.

ஆழந்த சவாலை மெளனமாக எழுப்பினால், அன்னை ஆழந்த உரிமையை மெளனமாக எடுத்துவிடுவார்.

ஸ்தாபனத்தலைவர் எளிமையான ஊழியர்மீது வெறுப்புக் கொண்டார். வெளியில் பேசவில்லை.

ஊழியரை அழிக்கத் திட்டமிட்டார்.

அத்திட்டத்தில் முடிவான கட்டத்திற்குப் போனார்.

ஊழியரை ஒழித்துக்கட்ட முடிவு செய்தார்.

எல்லா அதிகாரமும் உள்ளவர்.

இருந்தாலும், ‘மேலேயுள்ளவர்’ என ஒருவரிருந்தார்.

அவர் அனுமதியை நாடினார்.

அவர் அன்பரால் பேர் ஆதரவு பெறுவதை இவர் அறியார்.

மேலேயுள்ளவர் மறுத்துவிட்டார்.

ஸ்தாபனத்தலைவரின் திட்டம் நடைபெறவில்லை.

அன்னை அத்துடன் நிற்பதில்லை.

அன்னை தாமே தண்டிப்பதில்லை.

செய்கையால் தம்மைவிட்டு விலகுபவர் செய்யும் காரியத்தால் பெறும் தண்டனை பெறுவதை அனுமதிப்பார்.

நிலைமை மாறியது.

ஸ்தாபனத்தலைவரை ஸ்தாபனத்தைவிட்டு விலக்கினார்.

அவர் ஊழியருக்கு நினைத்தது அவருக்கே நடந்தது.

அன்பு புண்பாது.

அதற்கு அன்புமட்டும் தெரியும்.

புண்படுவது அகந்தை.

புண்படும் அன்புள்ளம் அகந்தையின் மறுபறம்.

எவர், எது செய்தாலும், அன்பு புண்பாது.

அன்பில் அகந்தை கலந்திருந்தால், அகந்தை புண்படும்.

புண்படும் அகந்தையும், வீறாப்பாகச் சவால்விடும் அகந்தையும் ஒன்றே. மனம் புண்பட்டால் மாசு உள்ளதுஎனப் பொருள்.

அன்பை அடுத்தவர் புண்படுத்தினால், அன்பு தீவிரமாகும்.

புண்படும் அன்பு, அன்பாகாது.

வீறாப்பாகப் பேசுவன் வெட்கப்படும் வாய்ப்புண்டு.

புண்பட்ட அன்புக்கு தான் அகந்தையெனத் தெரிய வழியில்லை.

வீறாப்பு விடுபட வழியுண்டு.

அன்புருவம் கொண்ட அகந்தை துரோகம் செய்யும் நண்பன்.

எதிரியிடமிருந்து தப்பலாம்; நண்பனிடமிருந்து தப்ப முடியாது.

எதிரியால் பாதிக்கப்பட்டவர் ஏராளம்.

நண்பால் அழிந்தவர் அனைவரும்.

“என் நண்பர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்று. என் எதிரிகள் எனக்குப் பொருட்டில்லை” என்று கடவுளை ஒரு மேதை கேட்டுக் கொண்டார்.

அகந்தையை அழிக்கும் யோகம், பூரணயோகம்.

சமர்ப்பணம், அகந்தை அழியும் மார்க்கம்.

சமர்ப்பணம் பலிக்க பல ஜன்மங்களாகும்.

தொடரும்.....

வாழ்க்கையை மேம்படுத்த குறுத்துகள் பயன்படுமிடங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

N. அசோகன்

ஆனால் கர்மயோகி அவர்கள் அவசியமான செலவுகளை நாம் விரும்பி ஏற்று அதன்பொருட்டு தாராளமாக செலவு செய்தால், நம் கையில் பணம் தீரும் பொழுது புது வருமானம் உடனே வரும் என்கிறார். கிணற்றிலுள்ள நீரை நாம் வெளியேற்றும் பொழுது அங்கு உண்டாகும் வெற்றிடத்தை நிரப்ப கிணற்றின் கவர்களிலிருந்து ஊற்று எழுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இருக்கின்ற நீரை நாம் வெளியேற்றாமல் புது ஊற்று எழுப்போவதில்லை. அம்மாதிரியே கையிலிருக்கின்ற பணத்தை நாம் செலவு செய்யாதவரையிலும் புது வருமானம் நம்மை நாடி வரப்போவதில்லை.

அறிவும், பணமும் எப்படி செலவு செய்யும்பொழுது அதிகரிக்கின்றதோ அம்மாதிரியேதான் நம்முடல் தெம்பும் செலவு செய்யும் பொழுது அதிகரிக்கின்றது. வேலை செய்யாமல், சரியான உடற்பயிற்சி இல்லாமல் இருப்பவர்களைக் கவனித்தால் அவர்களுடைய உடல் தசைகள் வலுவிழுந்து காட்சியளிக்கும். வேலை செய்யாமல் சும்மாவிருப்பதால் அவர்களுடைய உடம்பில் எனர்ஜி ஏராளமாக இருக்கும் என்று நாம் நினைக்கலாம். ஆனால் அது உண்மையில்லை. திடீரென்று அவர்களைக் கடுமையாக இரண்டு நாளைக்கு வேலை செய்யச் சொன்னால் அவர்களால் அதைச் செய்யவே முடியாது, துவண்டுபோய்விடுவார்கள். எனர்ஜியே இல்லை என்பார்கள். ரெகுலராக கடினமாக உழைப்பவர்களால்தான் எமர்ஜென்சி நேரங்களிலும் வேகமாகச் செயல்பட முடியும். சாப்பாடு, தூக்கமில்லாமல் வேலை முடியும்வரை அயராமல் உழைக்க முடியும்.

Finiteஆக இருப்பது தன்னால் முடிந்த அதிகப்டச முயற்சியை எடுத்து, ஒய்ந்துபோகும்பொழுது, அந்தக் கடைசிக் கட்டத்தில் அந்த finiteற்குள் மறைந்திருக்கும் infinite விழித்துக்கொண்டு,

மேற்கொண்டு தேவைப்படும் ஏராளமான எனர்ஜியை வழங்குவதை நாம் வாழ்க்கையில் பார்க்கலாம். அன்னைச் சேவை சம்பந்தமான பணிகளில் ஈடுபடுபவர்கள் இதைக் கண்கூடாகப் பார்த்துள்ளனர். சேவை சம்பந்தமான செலவுகள் ஏராளமாக இருக்கும் பொழுது, தம் கையிலிருக்கும் கடைசி ரூபாய்வரை அவர்கள் செலவு செய்து, அவர்கள் பணவிருப்புக் காலியாகும் பொழுது, பல்வேறு இடங்களிலிருந்து ஏராளமான நிதி வரவு அவர்களைத் தேடி வருவது அன்பர்கள் பலருடைய அனுபவமாகும். Finiteஇன் அதிகப்டச முயற்சி அதற்குள் மறைந்திருக்கும் infiniteஜை வெளிவரத் தூண்டுகிறது என்பதோர் உண்மையென்றால், இதைவிட இன்னொரு பெரிய உண்மையும் உள்ளது. Finite, infiniteஆக மாறுவதற்குச் சிறந்த வழி finite, infiniteஇடம் சரணமடைவதுதான்.

Surrenderஎன்பது finiteஜை infinite ஆக்கும்என்பது நம்மறிவிற்கு ஏற்படுத்தைக் கூடிய இல்லை. சரணாகதியை நம்மறிவு தோல்வின்று எடுத்துக்கொள்கிறது. தோல்வி எப்படி சிறியதைப் பெரியதாக்கும்என்று நம்மறிவு கேள்வியை எழுப்புகிறது. உண்மையில் தோல்விக்கும், சரணாகதிக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. இரண்டு எதிரிகள் சண்டை போடும்பொழுது ஒருவரால் அடுத்தவரின் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாது என்று தெரியும்பொழுது பலஹீனமானவன் பலசாலியிடம் சரணமடைகிறான். பலசாலி அக்கட்டத்தில் பலஹீனமானவனைத் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்கிறான். இது வாழ்க்கையில் எதிரிகளுக்கிடையே சாதாரணமாக நடக்கும் பலப்பரிட்சையின் விளைவாக நிகழும் சரணாகதி.

ஆனால் ஆன்மீகத்தில் எதிரிகளோ, போட்டியோ தேவையில்லை. நம்முடைய உடம்பு, உணர்வு, அறிவு, அகம்பாவம் என்றிந்த நான்கைவிட நம்மான்மா பெரியது. தம்மைவிடப் பெரிதான ஆன்மாவிற்கு இவையெல்லாம் சரணமடைந்தால், ஆன்மாவின் பலம் இவற்றிற்கும் கிடைத்து, முன்பைவிட இவையெல்லாம் பல மடங்கு வலுவடையும். ஆன்மாவின் எனர்ஜி நம்முடம்பிற்குக் கிடைத்தால் ஏராளமான எனர்ஜி கிடைக்கும். உணர்வில் ஆன்மீக சக்தி

வெளிப்பட்டால் இறையன்பை நம்மால் வெளிப்படுத்த முடியும். அறிவு ஆன்மீகமயமானால் படைப்பின் ரகசியங்கள் புரியுமளவிற்கு நம்மறிவு விரிவடையும். அகம்பாவும் ஆன்மாவிற்கு அடிபணிந்தால், sense of separation அகன்றுபோய் படைப்பினுடைய முழுமை தெரியவரும். ஆகவே சிறியது பெரியதாவதற்குச் சிறந்த வழி சரணாகத்தான் என்று மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். அடுத்ததாக பிரம்மத்தின் பூரணத்தை நாம் பேசும் சாதாரண மொழியால் கூறமுடியாது. வேதத்தின் கனத்த பாஷையால் கூறலாம்என்ற கருத்திற்கு வருவோம்.

கண்டார் விண்டாரில்லை, விண்டார் கண்டாரில்லையென்ற ஒரு நம்பிக்கை நம் ஆன்மீக பாரம்பர்யத்தில் நிலவிவருகிறது. வேதகாலத்து ரிஷிகள் கண்டது அக்ஷர பிரம்மமாகும். இது பிரம்மத்தின் ஒரு பகுதிதான். அக்ஷர பிரம்மம் என்றால் மாற்றமில்லாத பிரம்மம் என்றால்தமாகும். க்ஷர பிரம்மம் மாற்றமுடையதாகும். நாம் கண்ட அக்ஷர பிரம்மத்தை நம்மால் விவரிக்க இயலாதுஎன்று வேதரிஷிகள் கூறினார்கள். பிரம்மத்தின் பகுதியையே விவரிக்க இயலாதுஎனும் பொழுது, அக்ஷர பிரம்மம் மற்றும் க்ஷர பிரம்மம் என்றிரண்டையும் உள்ளடக்கிய பூரண பிரம்மத்தை எப்படி விவரிக்க இயலும்என்று கேள்வி இயற்கையாக எழுகிறது. ஆனால் தான் கண்ட பூரண பிரம்மத்தை வேதத்தின் கனத்த மொழியால் விவரிக்க இயலும்என்று பகவான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

Life Divine புத்தகத்தின் ஆங்கில மொழியில் பூரண பிரம்மத்தை விளக்க பகவான் முயன்றுள்ளார்என்பதை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது ஆங்கில மொழிக்கு வேதத்தின் கனத்தை பகவான் வழங்கியுள்ளார், அம்மொழியை அந்தளவிற்கு பக்குவப்படுத்தியுள்ளார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். அப்படியொரு பக்குவத்தை ஆங்கில மொழிக்கு தாராமல் Life Divine கருத்துகளையும், சாவித்தி கருத்துகளையும் ஆங்கிலத்தின் மூலம் வழங்க அவர் முயன்றிருக்கமாட்டார்.

பிரம்மத்தையோ, சத்தியஜீவியத்தையோ புரிந்துகொள்ள கர்மயோகி அவர்கள் ஒரு புதிய அனுகுமுறையைச் சொல்கிறார்.

ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்டு பின்னர் அதை அனுபவிப்பது ஒரு வழி. முதலில் அதை அனுபவித்துவிட்டு, அவ்வனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு அதைப் புரிந்துகொள்வது இரண்டாம் வழி. சத்தியஜீவியத்தால் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பலனென்னான்று நாம் பார்த்துவிட்டால், அப்பலனை வைத்துக்கொண்டு அது எவ்வளவு மகத்தான சக்தி, எப்படியெல்லாம் செயல்படக்கூடியதென்று நமக்குப் பின்னர் புரியவரும். மின்சாரத்தைப் பற்றிய theory விவரங்களை நாம் physics புத்தகங்களில் படிக்கும்பொழுது மின்சாரத்தைப் பற்றி நமக்கு அவ்வளவு விவரமாகப் புரிவதில்லை. ஆனால் மின்சாரத்தால் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வெளிச்சம், air-conditioning, T.V. காட்சிகள், ரேடியோ ஒலிபரப்பு, கம்பியூட்டர் இயக்கம் என்றிவை எல்லாவற்றையும் பலனாக அனுபவிக்கும்பொழுது, மின்சாரம் எவ்வளவு மகத்தான சக்தியின்று நமக்கு உடனடியாகப் புரிகிறது.

சத்தியஜீவியத்தால் கிடைக்கக்கூடிய பலன்களைப் பெறுவதற்கு அடக்கமான, மென்மையான மொழியில் நமக்குப் பேசத் தெரிய வேண்டுமென்று கர்மயோகி அவர்கள் கூறுகிறார். எனக்குத் தெரிந்த விவசாய விஞ்ஞானி ஒருவர் அப்படி அடக்கமாக, மென்மையாக பேசத் தெரிந்தவர். அவரை நோக்கிப் பெரியபெரிய பதவிகளும், பாராட்டுகளும் குவிந்தவண்ணமுள்ளன. அவருக்கு நிகரான கல்வித் தகுதியும் அனுபவமும் கொண்ட விவசாயத்துறை விஞ்ஞானிகள் இந்தியாவில் இன்னும் 250 பேராவது இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்காத பேரும், புகழும் இவருக்கு மட்டும் கிடைப்பதற்குக் காரணமே இவரிடம் காணப்படும் அந்த மென்மையான, அடக்கமான பேச்சுதான். வருங்காலத்தில் Nobel Prizeகூட அவருக்குக் கிடைக்கும் என்ற வொரு பேச்சு விஞ்ஞானிகளின் வட்டாரத்தில் அடிபடுகிறது.

பகவானைப் பற்றி அவருக்கு லேசாகத்தான் தெரியுமே தவிர, பகவானுடைய பூரணயோகக் கொள்கைகளைப் பற்றியோ, சத்தியஜீவியத்தைப் பற்றியோ அவருக்கு எதுவுமே தெரியாது. அவருக்கு ஒன்றும் தெரியாத நிலையிலும் சத்தியஜீவியத்திற்கு ஏற்ற பக்குவமான பேச்சு அவரிடமிருப்பதால் சத்தியஜீவியம் அவர்

வாழ்க்கையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அவருடைய வாழ்க்கையில் வியக்கத்தக்க முன்னேற்றங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றனன்று நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அவர் வளர்த்துக்கொண்டுள்ள அடக்கமான பேச்சை நாமும் வளர்த்துக்கொண்டால், நம் வாழ்க்கையிலும் சத்தியஜீவியம் செயல்பட ஆரம்பித்து, அதன் பலனாக, கற்பனைக்கெட்டாத பலன்கள் வரும் என்று கர்மயோகி அவர்கள் சொல்கிறார். பலன்களை நேரடியாக அனுபவிக்கும்பொழுது அதன் சிறப்பு நமக்கு நிதர்சனமாக விளங்கும். பின்னர் Life Divine புத்தகத்தை எடுத்துப் படித்தால், சத்தியஜீவியம் என்றால் என்ன? பூரணபிரம்மம் என்றால் என்ன? என்பது தானே விளங்கும்.

நான்காவது கருத்தான சிவனுக்கும், காளிக்கும் உள்ள தொடர்பென்னன்பதை நாமிப்பொழுது பார்ப்போம். பூரணபிரம்மம் என்பது Static பிரம்மம், Dynamic பிரம்மம் ஆகியவிரண்டையும் உட்கொண்டதாகும். சக்சிதானந்தத்தில் இயக்கமில்லை, எனவே அது Static பிரம்மமாகிறது. பிரகிருதின்று நாம் வழங்கும் இயற்கையில் இயக்கம் இருக்கிறது. ஆகையால் அது dynamic பிரம்மமாகிறது. சிவன் Static பிரம்மத்தின் சின்னமாகவும், காளி dynamic பிரம்மத்தின் சின்னமாகவும் செயல்படுகின்றனர். அசைவில்லாத பிரம்மம் அசைவையும், இயக்கத்தையும் நாடியதால்தான் படைப்பையே நிகழ்த்தியுள்ளதுள்ளபதை கருதும்பொழுது, அவ்வியக்கத்தின் சின்னமான காளியிடையே தொடர்பில்லாமல், அமைதியின் சின்னமான சிவன் முழுமை பெற்றாட்டாரென்றாகிறது. அன்னையே ஒரிடத்தில் “அவரில்லாமல் நானில்லை. நானில்லாமல் அவர் வெளிப்படமாட்டார்” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

இயற்கை என்பது வெறும் இயக்கம். அதற்கு உயிர் தருவது இயற்கையோடு இணைந்து அதற்கு உயிர்தரும் புருஷன்தான். இந்த புருஷா-பிரகிருதி மற்றும் சிவன்-காளின்ற கருத்துகளை நாம் வாழ்க்கையிலும் பொருத்திப் பார்க்கலாம். ஒரு தொழிலை நாம் வெறுந் தொழிலாகச் செய்தால், அது வெறும் இயக்கமாகவே

இருக்கும். தொழிலுக்குள் பண்புகளைப் புகுத்தி, அப்பண்புகளின் அடிப்படையில் அத்தொழிலைச் செய்தால், அத்தொழில் ஜீவன் பெற்று வளரும், உச்ச நிலைக்கும் போகும். வெறுந்தொழில்என்பது காளியின் வெறும் இயக்கத்தைக் குறிக்கிறது. பண்பின் அடிப்படையில் தொழில் நடத்துவது காளியின் இயக்கத்துடன் சிவனின் ஜீவன் ஒன்று சேர்வதைக் குறிக்கிறது.

இன்று வளர்ந்து வரும் கம்பெனிகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் அவ்வளர்ச்சிக்குப் பின்னால் தொழிலும், பண்பும் இணைந்து இருப்பது தெரியவரும். Infosys வேகமாக வளர்கிறது என்றால், அங்கே Perfectionஎன்ற பண்புள்ளது. அண்மையில் Arthur Andersonஎன்ற பெரிய அமெரிக்க accounting companyயின் பெயரும் புகழும் கெட்டுப்போய் அக்கம்பெனி சுருங்கிவிட்டாக newspaperகளில் வந்ததைப் பார்த்திருப்பீர்கள். Accountsஎன்றால் நேர்மை அவசியம். மகாராஷ்டிராவில் இயங்கி வந்த Enronஎன்ற அமெரிக்க power கம்பெனியின் financial முறைகேடுகளுக்கு Arthur Anderson துணைபோனதால் இரண்டு கம்பெனிகளுமே படுத்துவிட்டனன்று பேப்பரில் படித்தோம்.

நேர்மை, நான்யம்என்ற பண்புகள் விலகும்பொழுது தொழிலின் ஜீவன் தொழிலைவிட்டு விலகுகிறது. அதனால் தொழில் சுருங்குகிறது என்றறிகிறோம். பண்போடு இணைந்த தொழிலுக்குத்தான் இனி எதிர்காலமுள்ளதுள்ளபது இதிலிருந்து தெரிகிறது.

அடுத்தாக பகவான் சொல்லும் பிரபஞ்ச மாயைக்கும், சங்கரர் சொல்லும் உலக மாயைக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று பார்ப்போம். சங்கரர், “பிரம்மதான் நிஜம், உலகம் என்பதே பொய், வெறுங்கனவு அல்லது பிரமை” என்கிறார். ஆனால் பகவானோ, மாயை என்ற வார்த்தையின் உண்மையான அர்த்தம் பிரமையை என்ற வார்த்தையின் உண்மையான அர்த்தம் படைக்கும் திறன் என்கிறார். காலப்போக்கில் இந்த அர்த்தம் மறைந்து போய் போலி, பிரமையை வேறோர் அர்த்தம் தலைதூக்கி இருக்கிறது.

சங்கரர் பொய்என்று சொல்லிய படைப்பை, பகவான் ஏன்

உண்மைன்று சொல்கிறார்என்று பார்க்க வேண்டும். படைப்பு என்றவொன்றை இறைவன் விரும்பியிருக்காவிட்டால், இப்படைப்பு என்பதே நிகழ்ந்திருக்காது. இது நிகழ்ந்துள்ளதுள்ளதால், இறைவன் இதை விரும்பித்தான் செய்திருக்கிறார் என்றாகிறது.

படைப்பை நிகழ்த்தியவர் தானே நேரடியாக அதைச் செய்யாமல், யோகமாயான்ற சக்தியை உண்டுபண்ணி, அச்சக்தி இப்படைப்பை நிகழ்த்தும்படிச் செய்துள்ளார். வீடுகட்ட ஒருவர் முன்வரும்பொழுது எப்படி civil contractor என்றொருவரை முன்வைத்து அவர் மூலமாக அந்த வீட்டைக் கட்டுகிறாரோ அம்மாதிரியே இறைவனும் யோகமாயா என்ற சக்தியை முன்வைத்து படைப்பை நிகழ்த்தியுள்ளதாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

படைப்பு இறைவனிடமிருந்து இரண்டு விஷயங்களில் வேறுபடுகிறது. இறைவன் infiniteடானவன். ஆனால் படைப்போ finiteடானது. இறைவன் ஒன்றாவன், படைப்போ என்னற்ற பொருட்களாய் பிரிந்து நிற்கின்றது. இப்படி limitationங்கையும், பிரிவினையையும் கொண்டுவெந்து படைப்பை இறைவனிடமிருந்து பிரித்துக் காட்ட யோகமாயா என்றொரு தனி சக்தி கருவியாகச் செயல்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆற்றில் ஏராளமான தண்ணீர் ஒடுகின்றதுள்ளறாலும், நேரடியாக பயிர் செய்யும் விவசாயியால் முழுஆற்றுத் தண்ணீரையும் பயன்படுத்த முடியாது. ஆற்றிலுள்ள எல்லா நீரும் விளைநிலத்திற்குள் வந்தால் பயிரே மூழ்கி வீணாகிவிடும். ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் வெட்டி, பயிருக்கு வேண்டிய அளவிற்குத் தண்ணீரை நிலத்திற்குள் கொண்டு வந்தால்தான் பயிருக்கே அத்தண்ணீர் உதவும். சூரிய வெளிச்சம் ஏராளமாக உள்ளது என்றாலும், நம் வீட்டிற்குள் அவ்வெளிச்சம் முழுமையாக வந்தால், அது நமக்குத் தாங்காது. ஜன்னல் என்ற opening மூலம் நமக்குப் போதுமான அளவிற்கு வெளிச்சம் உள்ளே வந்தால்தான் நமக்கு அவ்வெளிச்சம் பயன்படும்.

கால்வாயும், ஜன்னலும் எப்படி அளவுகடந்த தண்ணீரையும், வெளிச்சத்தையும் அளவிற்குப்படுத்துகின்றனவோ, அம்மாதிரியே

யோகமாயா என்றவொரு சக்தி இறைவனின் அளவுகடந்த சக்தியை அளவிற்குப்படுத்தி படைப்பாக மாற்றியுள்ளது.

படைப்பு அளவிற்குப்பட்டுவிட்டதுள்ள ஒரே காரணத்தினால் அது பொய்யாகிவிடாது. Infiniteஆன இறைவன்தான் தன்னை finiteஆன படைப்பாக மாற்றிக்கொண்டுள்ளான் என்பதைக் கருதும்போது, படைப்பும் நிஜம்னன்று ஏற்க வேண்டும்.

பணத்தை நாம் வீடாகவும், நிலமாகவும், நகையாகவும், பொருட்களாகவும் மாற்றிக்கொள்கிறோம். பணம் வீடாக மாறிய பிறகு அவ்வீட்டிற்கு மதிப்பில்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? தேவைப்பட்டால் வீட்டைவிற்று மீண்டும் பணமாக மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

அம்மாதிரியே finiteஆன படைப்பிற்குள் தன்னுடைய infinite அம்சத்தை இறைவன் ஒளித்து வைத்துள்ளான் என்றாலும், ஒரு கட்டத்தில் மறைந்துள்ள அந்த infiniteஐ வெளிப்படுத்தி, படைப்பையும் infinite ஆக்குவான்என்பது உறுதி. சத்தியஜீவியம் படைப்பில் வெளிப்படும்பொழுது படைப்பும் infinite ஆகும். சக்திதானந்தத்தில் உள்ள அதே தெய்வீகம் படைப்பிலும் வெளிப்படும். அப்பொழுது படைப்பு மாயைன்று சங்கரர் சொல்லியது எவ்வளவு பெரிய தவறுள்ளபது நமக்குத் தெளிவாக விளங்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பகுத்தறிவை நம்பி விஞ்ஞானிகள் மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து வெளியேறினர். சமூகத்தின் ஆதரவு என்பதிலிருந்து விஞ்ஞானி இப்பொழுது வெளிவர வேண்டும்.

விஞ்ஞானம் மூட நம்பிக்கையை உற்பத்தி செய்கிறது.

மனம், உடல், உயிர், மனத்திலிருந்து விடுபட்டால்,
பிராணமயப் புருஷன், மனோமயப் புருஷன்,
சத்தியஜீவன் வெளிப்படுவான் (P.169)

'மனமும் சத்தியஜீவியமும்' என்ற அத்தியாயத்தில் வரும் கருத்து இது. சிருஷ்டி, பரிணாமம் என்றானவை. சிருஷ்டியில் சக்சிதானந்தம் ஜடமாகிறது. அதாவது சத் கீழே வருகிறது. பரிணாமத்தில் ஜடம் சக்சிதானந்தமாகிறது. அதாவது மேலே போகிறது. சிருஷ்டி பரிணாமத்தால் பூர்த்தியாகிறது. *The Life Divine*இன் பெரும்பாலான அத்தியாயங்கள் சிருஷ்டியின் ஆதியில் ஆரம்பித்து, ஒவ்வொரு படியாக இறங்கிவந்து ஜடத்திலும், ஜட இருளிலும் சிருஷ்டியைப் பூர்த்தி செய்து, மீண்டும் பரிணாமத்தை அடியில் ஆரம்பித்து, பிரம்மத்தில் பூர்த்தி செய்யும்வரை விளக்குகிறது. சில அத்தியாயங்கள் சத்தியஜீவியத்துடன் முடியும். ஒரு சில அத்தியாயங்களில் முக்கிய அம்சங்கள் வரை குறிப்பிடுகிறார். சுருக்கமாக இந்த அத்தியாயத்தில்,

- 1) சிருஷ்டியில் பிரம்மம் சக்சிதானந்தம், சத்தியஜீவியம், மனம், உயிர், உடல், ஜட இருள்வரை இறங்கி வருவதையும்,
- 2) பரிணாமத்தால் ஜட இருளினின்று பிரம்மம் உடல், உயிர், மனம், சத்தியஜீவியம், சக்சிதானந்தம் வழி மீண்டும் பிரம்மமாகும்வரை எழுதுகிறார்.

முக்கியமாக சத்தியஜீவியத்தில் ஆரம்பித்து, உடல்வரை இறங்கிவந்து, உடலினின்று மீண்டும் சத்தியஜீவனையடைவதை வலியுறுத்தி விளக்கமாக எழுதுகிறார். இந்த விளக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்ய ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனத்திற்கும், சத்தியஜீவியத்திற்கும்

உள்ள வேறுபாட்டை எழுதுகிறார். உதாரணமாக,

- ❖ மனம் சர்க்கார் ஊழியன் போன்றது.
- அவனுக்குச் சம்பளம், வேலை நிலையாக உண்டு. பிரமோஷன் படிப்படியாக, சீனியாரிட்டிபடி வரும். அதற்கும் நடைமுறையில் அளவுண்டு. கிளார்க், கெஜூட் பதவியை அடையலாம். அதற்குமேல் போக சட்டம் இடம் கொடுத்தாலும், வழக்கில்லை. ஒவ்வொருக்கட்ட பிரமோஷனுக்குரிய பரிட்சை பாஸ் செய்ய வேண்டும். சர்வீஸ் ரிஜிஸ்டர் சத்தமாக இருக்க வேண்டும்.
- பெண்வன், பிராவிடன்ட் ஃபண்டு (P.F.), விதவா பெண்வனுண்டு. எல்லாம் நிலையானவை, எதற்கும் அளவுண்டு, நிபந்தனையுண்டு.
- ❖ அரசியல்வாதிக்கு எதுவும் நிலையில்லை. பதவியிலிருந்தால் சம்பளம் உண்டு. பெண்வன் கிடையாது. பிரமோஷன் உச்சகட்டம் வரையுண்டு. எந்தக் கட்டத்திலும் பரிட்சையில்லை. சீனியாரிட்டி பார்க்கமாட்டார்கள். எலக்ஷனே எல்லாம். எதுவுமே நிலையில்லை; எல்லாம் உண்டு.

சத்தியஜீவியம் அரசியல் வாழ்வு போன்றது. மனம் சர்க்கார் வேலை போன்றது.

இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய கருத்துகளை எழுதுகிறேன்.

1. சத்தியஜீவியம் இரண்டாகப் பிரிகிறது.
2. இரண்டின் இடையே மனம் உற்பத்தியாகிறது.
3. சத்தியஜீவியம் முழுமையின் கருவி, மனம் பகுதியை அறியும் கருவி.
4. மனம் இரண்டாகப் பிரிந்தவுடன் தன் முழுமையை இழந்துவிடுகிறது.

ஒரு சமயத்தில் ஒரு பக்கத்தையே காணமுடியும்.

அடுத்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தால், அடுத்த பகுதி தெரியும்.

5. மனம் அடுத்த பகுதியைப் பார்க்க மறுத்தால், அஞ்ஞானம் எழுகிறது. அஞ்ஞானம் முழுமையைக் காணமுடியாதநிலை.
6. மனம் தன் செயலில் தன்னை இழக்கிறது. இது அஞ்ஞானத்தை வலுப்படுத்தும்.
7. மனம் தன்னோடு ஜக்கியமாகிறது.
8. உயிருடன் மனம் ஜக்கியமாகிறது.
9. உடலுடன் மனம் ஜக்கியமாகிறது.
கீழே போகப் போக அஞ்ஞானம் வலுப்படுகிறது.

அஞ்ஞானத்தினின்று விடுபடும் வழிகள்:

1. உடலோடுள்ள ஜக்கியத்தினின்று விடுபடுதல்.
இதனால் உயிரிலுள்ள புருஷன் - பிராணமயப் புருஷன் - விடுபடுகிறான்.
2. உயிருடன் உள்ள ஜக்கியத்தினின்று விடுபடுதல்.
இதனால் மனத்திலுள்ள புருஷன் - மனோமயப் புருஷன் - விடுபடுகிறான்.
3. மனத்திலிருந்து விடுபடுதல்.
இதனால் சத்தியல்லவன் விடுபடுகிறான்.

இவ்வழி பரிணாமம் பூர்த்தியாகிறது.

மனத்திற்கும், சத்தியல்லவியத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு:

மனம் சத்தியல்லவியம்

1. பகுதியானது. முழுமையானது.
2. அஞ்ஞானத்தின் கருவி. ஞானத்தின் கருவி.
3. ஞானமும், உறுதியும் பிரிந்துள்ளன. ஞானமும், உறுதியும் இணைந்து உள்ளன.

4. முக்கிய திறமை -
- organising -
முறைப்படுத்துவது.

5. காலத்தில் செயல்படுவது. மூன்றாம்நிலைக் காலத்திலுள்ளது.
6. முழுமையை அறியும் திறனற்று.
7. கீழ் நோக்கிச் செல்வது. மேல் நோக்கிச் செல்வது.
8. செயல் உரிய நேரத்தில் பூர்த்தியாகும். உடனே பூர்த்தியாகும். அவசரப்பட முடியாது.

9. கர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. கர்மத்திற்குக் கட்டுப்படாதது.
10. பிரம்மத்தையறியாது. பிரம்மத்தைவிட்டு அகலாது.
11. மாயையை உற்பத்தி செய்வது. மாயையை மாயைனா மாற்றுவது.
12. ரிவிகள் மனம் சிருஷ்டித்ததுள்ள நினைக்கின்றனர். உலகை சத்தியல்லவியம் சிருஷ்டித்தது என பகவான் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் தன்னை கடந்து செல்ல, சத்தியம், நன்மை, அழகு, அனந்தம் ஆகியவற்றை நாடு அங்கு நிலைக்க வேண்டும்.

மனத்தைக் கடந்த சத்தியம்.

தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகளும் ஸ்ரீ அரவிந்தமும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

"அன்னை இலக்கியம்"

படகு

66. வருந்தாதார் வாழ்க்கை திருந்துதல் என்று?

❖ நினைந்தவர் வாழ்வு உயரத் தவறாது.

67. இட்ட எழுத்திற்கு மேலேற ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமா?

❖ கேட்டதைவிட அதிகமாகத் தரும் அன்னை.

68. புயலுக்குப் பின் அமைதி.

❖ புயலையும் அடக்கும் அமைதி.

69. ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்தி மட்டு.

❖ ஆத்திரத்தையும் அருளாக மாற்றும் அழைப்பு.

70. அத்தனையும் செய்தாள், உப்பிட மறந்தாள்.

❖ கடமைகளை எல்லாம் செய்து,
அன்னையை அழைக்க மறந்தான்.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆசை, பிராணனின் சக்தி. மனோதிடத்தால் ஆசையை வெல்லலாம். ஆசைக்குரிய வல்லமையுடைய திறனை உடல் பெற்றிருந்தால், உடலும் ஆசையை வெல்லும்.

மனம் ஆசையை வென்வதுபோல் உடலும் வென்றும்.

இல. சுந்தரி

நேற்றுவரை, 'பவானி, பவானி' என்று அன்புடன் அழைத்த அத்தை, இனி இவளை அழைக்கமாட்டாள். மாலை மரியாதைகளுடன் அவளுடல் இறுதிப்பயணத்திற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

அன்புடன், நோயாளிப் பெண்ணாகிய தன்னை சுவீகாரம் எடுத்துக்கொண்டு, பெற்றவளைவிட அதிக அன்புடன் பேணி வளர்த்தவள். பெற்றோரும், உடன்பிறந்தவர்களும், எத்தனையோ மருத்துவ உதவிகள் அளித்தபோதெல்லாம் குணமடையாத இவள் உடல் நிலை அத்தையின் அன்பிலும், பக்தியாலும், அவள் பிரார்த்தனையாலும் குணமடைந்தது.

இவளை நிராதரவாய் விட்டுச் சென்றாள் என்றுகூட சொல்ல முடியாது. வாழ்விற்குத் தேவையான செல்வம் வைத்துச் சென்றிருந்தாள். பெற்றவள், வளர்த்தவள் எல்லோரையும் தாண்டி நித்யமாய் உள்ள தாயையும் (ஸ்ரீ அன்னை) உணர்த்திவிட்டுத்தான் போயிருக்கிறாள்.

சுகோதரர்கள், அண்ணியர், சுகோதரியர், மாமாக்கள் எல்லோரும் வந்திருந்து அத்தையின் காரியங்களை நிறைவேற்றினார்.

இனி பவானியைத் தனியே எப்படி விட்டுச் செல்ல முடியும்? என்ற பிரச்சினை உருவாயிற்று. அவள் தங்களில் யாருடன் வந்திருந்தாலும் சரி, அவளுக்குத் திருமண ஏற்பாடு செய்து விரைவில் அவளை ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிடலாம்என்று முடிவு செய்தனர்.

அத்தையின் பிரிவால் தன் மனம் மிகவும் பாதித்திருப்பதால், தனக்குச் சிறிது அவகாசம் வேண்டுமென்று பவானி கூறினாள்.

ஒரு முதிய பெண்மணியையும், வேலைக்காரச் சிறுவனையும் இவளுக்குத் துணையாக விட்டுவிட்டு அவரவர் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சென்றனர்.

கடந்த காலத்தில், அண்மைக்காலமாக அவள் அத்தையுடன் தியானமையம் சென்று வந்தாள். தானும், அத்தையும் தன் உடல் நலம் குறித்து அன்னைக்குச் செய்துகொண்ட பிரார்த்தனையால் உடல் நலமடைந்தது. தனக்கு நலமளித்தவர் மீரு அன்னைன்று அவள் பரிபூரணமாக நம்பினாள். பிரார்த்தனை பலித்தவுடன் அதற்குப் பின்னுள்ள அன்னையின் அருளை, சக்தியைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற உரைகளைக் கேட்டிருக்கிறாள். அன்னையைப் பற்றிய புத்தகங்களைப் படித்து, அதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாள்.

விவேக் நகரில் ஆண்டாளம்மா என்றொரு பெண்மணி இருந்தார். அவர் அன்னையிடத்தில் மிகுந்த பக்தி கொண்டவர். அன்னையின் கோட்பாடுகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். எதைச் செய்தாலும், ‘இது அன்னை முறை’ என்று செய்வார். கோபமே அவர்களிடம் காண முடியாது. மிகக்கடும் சூழலில்கூட அவர் இனிமையாகவே நடந்து கொள்வார். “இப்போதுகூட கோபம் வரவில்லையா உங்களுக்கு?” என்று யாரேனும் கேட்டால், “கோபம் அன்னைக்குப் பிடிக்காது” என்பார். அவருடன் மேலும் சில அன்பர்களும் சேர்ந்து தியானமையத்திற்கு வருவார்கள். தியானமையத்தினர், “அன்னைகுடும்பம் வந்துவிட்டா? அன்னைகுடும்பம் சொல்வதுபோல் செய்வோம்” என்பார். முதலில் பவானிக்கு இது விளங்கவில்லை. பிறகுதான் ஆண்டாளம்மாவைத்தான் அவர் ‘அன்னைகுடும்பம்’ என்று சொல்கிறார்கள்என்று தெரியவந்தது. அத்தையும், பவானியிடம் அடிக்கடி சொல்வார், “உன்னை நல்ல இடத்தில் திருமணம் செய்துகொடுத்துவிட்டு, நான் அன்னைகுடும்பத்திற்குப் போய்விடப் போகிறேன்” என்று. அதெல்லாம் இப்போது நினைவிற்கு வந்தது. அத்தை சேர எண்ணிய அன்னைகுடும்பத்தில் ஏன் தானும் சேர்ந்துவிடக்கூடாதுஎன்று ஒரு எண்ணமும் தோன்றியது.

மறுநாளே ஆண்டாளம்மாவின் வீட்டிற்குச் சென்றாள் பவானி. காம்பவுண்ட் கவரிலிருந்து சிறிது உள்புறம் தள்ளி வீட்டின் முகப்பு. சற்றுப் பெரியதாக இரண்டு கதவுகள் கொண்ட ஒரு வாயில். பக்கத்தில் ஒரு கதவு கொண்ட சிறிய வாயில் ஒன்று. இரண்டு கதவுகள் கொண்ட வாயிலில் கதவு திறந்தும், கண்ணாடக் கதவு

முடியும் இருந்தது. சிறிய வாயிலில் உள்ள ஓற்றைக் கதவு திறந்தே இருந்தது. அதன் வழியாகச் சென்று, முன்னிடத்திலேயே நின்றவண்ணம், “அம்மா!” என்று அழைத்தாள்.

ஏறக்குறைய இவள் வயதிருக்கும் பெண் ஒருத்தி உள்ளிருந்து வந்து, “வாருங்கள், நீங்கள் யாரைப் பார்க்கவேண்டும்” என்றாள். இந்தப் பெண்ணை இதற்கு முன் பவானி பார்த்துதில்லை.

“ஆண்டாள்மொ இருக்கிறார்களா? என் பெயர் பவானி” என்றாள்.

“உள்ளே வந்து உட்காருங்கள். அம்மாவிடம் சொல்கிறேன்” என்று உள்ளே சென்றாள்.

ஆண்டாளம்மா ஏதோ சமையல் வேலையாய் இருந்திருப்பார் போலும். கையில் கரண்டியுடன் வந்தார்.

“வாம்மா, நானே உன்னைப் பார்க்க வரவேண்டும் என்றிருந்தேன்” என்றார்.

ஆண்டாளம்மாவைத் தொடர்ந்து உள்ளே சென்றாள்.

அங்கு சமையலறையில் காலைச் சிற்றுண்டு தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பெரிய அளவில், கிட்டத்தட்ட பத்து பேர்களுக்குக் குறையாமல் வேலை செய்துகொண்டிருந்தனர். சிலரை ஆண்டாஸம்மாவுடன் தியானமையத்தில் பார்த்திருக்கிறாள். அவர்கள் வேலையைக் கவனித்துக் கொண்டே இவளையும் வரவேற்கும் பாவனையில் புன்னகை செய்தனர். இவர்களைப் பார்த்திருக்கிறானோ தவிர, பேசியகில்லை. வேறு விபரங்களும் தெரியாது.

அந்த வீட்டில் ஒரு மெஸ் நடக்கிறது. அதற்காகத்தான் இவர்கள் இட்லி, சாம்பார், பூரி, கிழங்குளன் று தயாரித்துக் கொண்டிருந்தனர். இளம்வயது, நடுத்தரவயதுளன் று சொல்லத் தக்கவர்களாயிருந்தனர். எல்லோருமே ஆண்டாளம்மாவை ‘அம்மா’ என்றழைத்தனர். ஒரு குடும்பத்து உறுப்பினர் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து மெஸ் நடக்குகினார்கள்ளன் என்னிக்கொண்டாள் பவானி.

ஆண்டாளம்மா பூரி மாவைப் பிசைந்து, ஒரு வட்டமான அச்சில் வைத்து அழுத்தி, நிலவு, நிலவாக எடுத்து ஒரு பெரிய தட்டில் இட, அதை ஒரு பெண் எண்ணென்றில் பொறித்து வடித்தட்டில் இட, மற்றொரு பெண் எண்ணென்றில் வடிந்து பூரிகளை ஒரு எவர்சில்வர் டிரம்மில்

அடுக்கி, எடுத்து முன்புறம் இரட்டைக் கதவுமைந்த ஹாலில் கொண்டு வைக்கிறாள். சிறிது நோத்தில் அங்குள்ள மேடையில் இட்லி, சாம்பார், பூரி, கிழங்கு, யாவும் வைக்கப்பட்டன. சரியாக 9 மணி. இரண்டு கண்ணாடிக் கதவுகளும் திறக்கப்பட்டன. அந்தக் கதவு வழியே சிலர் வந்தனர். அவர்கள் மிகவும் பழகியவர்கள் போலும். அவரவர் தத்தமக்கு ஒரு பிளேட்டில் தேவையான பலகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அமைதியாக அமர்ந்து தவம்போல் சாப்பிட்டனர். வீட்டினர் எவரும் பரிமாறச் செல்லவில்லை. அவர்களுக்குப் பில் கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு கல்லாப்பெட்டியில்லை. அங்கு ஒரு பெரிய தகர உண்டியலிருந்தது. சிற்றுண்டி உண்டவர்கள் நாணயமோ (அ) ரூபாய்த் தாள்களையோ உண்டியில் இட்டுச் சென்றனர். உள்ளேயிருந்து ஜன்னல் வழியே இவற்றைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் பவானி. சரியாக அரை மணி நோத்தில் எல்லோரும் வந்தது போலவே வரிசையாகச் சென்றுவிட்டனர். கண்ணாடிக் கதவு உள்புறம் தாளிடப்பட்டது.

எப்படி? எப்படி இது சாத்தியம்? நடக்குமா? உலகில் நல்ல உணவு கிடைக்கிறதுஎன்றால் எல்லோரும் தேடி வருவார்கள். குறைந்த விலை என்றால், நிறைய வாங்குவார்கள். பில் இல்லை என்றால், கவனிக்கவில்லையென்றால், ஏமாற்றுவார்கள். ஆனால் இவர்கள், தேவைக்கு உண்டனர், வீணாக்கவில்லை, ஆரவாராம் இல்லை, மிக அமைதியாக வந்து ஒழுங்குமுறையைக் கடைப்பிடித்துச் சென்றனர். அங்கு இசை ஏதும் ஒலிபரப்பப்படவில்லை. ஆரவாராம் இல்லாத சிற்றுண்டிச்சாலையா? பிரமித்து நின்றாள் பவானி.

“என்ன பார்க்கிறாய், பவானி?” என்றாள் ஆண்டாளம்மா சிரித்தவன்னாம்.

“ஆரவாரமில்லாமல் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகிறார்கள். டிபனுக்கு நீங்கள் பில் தரவில்லை. அவரவர் நாணயத்தையோ, ரூபாய்த் தாளையோ உண்டியலில் போடுகிறார்கள். யார் எவ்வளவு சாப்பிட்டார்கள்என்று எப்படிக் கணக்கு வைப்பீர்கள்? லாபமா, நஷ்டமா என்று எப்படித் தெரியும்? எல்லாம் வியப்பாயிருக்கிறது” என்றாள் பவானி.

“வியப்பொன்றுமில்லை பவானி. சிறு வயதிலிருந்தே எனக்கு

ஓர் ஆசை. எல்லோரும் உண்மையாய், நேர்மையாய், சண்டைசச்சரவு இல்லாமல் வாழ வேண்டுமென்ற ஆவலுண்டு. ஆனால் வாழ்க்கை அனுபவத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்குள்ளேயே உண்மையான அன்பில்லை, நேர்மையில்லை, எடுத்துச் சொன்னால் சண்டை வருகிறது. நிறைய பார்த்துப் பார்த்து வெறுப்படைந்தேன். மனதில் பொய்ம்மையும், நேர்மை இன்மையும் உள்ள மக்களுடன் வாழ்வது சுகாதாரமற்ற சூழலில் வாழ்வதுபோல் அசெளகரியமாய்த் தோன்றியது. சுதந்திரமாய்ச் செயல்படவும் சமுதாயம் அனுமதிக்கவில்லை. திருமணாம், குடும்பம் என்று ஒரு சிக்கலான சூழலில் வாழும் ஆரோக்கியமற்ற வாழ்வு எனக்குக் கிடைத்தது. என் கணவர் நிறைய பொய் சொல்வார். ஆரம்பத்தில் உண்மையென்று நம்பினேன். போகப்போக அவர் பேச்சில் பொய்ம்மை இருப்பது புரிந்தவுடன் ஒரு விலங்குடன் வாழ்வது போல் அருவருப்புத் தோன்றி, மனத்தால் விலகி வாழ்ந்தேன். பொய்ம்மையானவர்க்குப் பிள்ளை பெற்றுக் கொண்டால், அதுவும் அப்படி இருக்குமோஎன்று அஞ்சினேன். ஆனால், கட்டாயத்தில் பிள்ளை பெற்றேன். அஞ்சியதுபோல் அந்தப் பிள்ளை பொய், பித்தலாட்டம் செய்வதில் தந்தையை மிஞ்சியது. தன் குறைகளுக்கு வெட்கப்படாத கணவர், தம் பிரதிநிதியான பிள்ளையைக் கண்டு பெருமை பெற்றார். திருத்த முயன்றேன் பிள்ளையை. அப்பாவின் ஆதாவு கிடைத்த தைரியத்தில் என் பேச்சை அலட்சியம் செய்து, கெட்ட குணங்களை வளர்த்துக் கொண்டான். வாழ்வு நாகமாயிற்று. அவனுக்கு மணம் பேசும்போது வரப்போகும் மருகளுக்கு என் மனம் பரிதாபப்பட்டது. ஆனாலும் தடுத்து நிறுத்த பாசம் இடம் தரவில்லை. வாழ வந்த பெண் அவன் சுயநுபம் அறிந்தவுடன், இவனுடன் வாழ முடியாது என்று துணிந்து வெளியேறிவிட்டாள். என் கணவர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். மகன் கிடைத்ததைச் சுருட்டிக் கொண்டு எங்கோ போய்விட்டான். சத்தியத்திற்கு ஆசைப்பட்டேன். பொய்யை எதிர்த்துப் போராட வலிமையில்லை. இறைவனே தளைகளை அறுத்துத் தடுத்தாள்வது போல், ஸ்ரீ அன்னை பற்றி அறியும் வாய்ப்புகளைக் கொடுத்தான். தியானமையம் செல்ல ஆரம்பித்தேன். பகவானின் பூரணயோகம் பற்றி அறிந்தேன். வாழ்வனைத்தும் யோகமேன்ற ஸ்ரீ அன்னையின் அருள்வாக்கு என்னையீர்த்தது. ஒயாது அவர்கள்

கூறியவை பற்றியெல்லாம் கேட்கவும், படித்தறியவும் ஆசைப்பட்டேன்.

இதுதான், இதுதான் நான் தேடிய வாழ்வளர்ண்று உள்மனம் அடையாளங் காட்டியது. ஏதேனும் செய்ய வேண்டும்என்று தோன்றியவண்ணமிருந்தது. அன்னையிது பற்றி என்ன கூறுவார் என்றால் அன்னையின் புத்தகம் ஒன்றைப் பிரித்தேன். அதில்,

“உருப்படியான காரியம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமானால், அதற்குமுன் அகங்காரப் பிராணமய எதிர்வினைகள் எல்லாம் மறைய வேண்டும்” என்ற அன்னையின் அறிவுரை கண்ணில்பட்டது. அதை ஓயாது எனக்கு நானே சொல்லிக் கொண்டு, என்னை மாற்ற முயன்றேன்.

“வேலையை யோகசாதனையாகச் செய். நீ செய்யும் வேலைகளை உனது முழுத்திறமையோடு செய்து, அவற்றை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டு, பலனை அவன் பொறுப்பில் விட்டுவிடு” என்ற ஸ்ரீ அன்னையின் அமுதமொழி எனக்கு மிகவும் உற்சாகமளித்தது.

நான் அன்னையை நேசிக்கிறேன். அவர் வழியில் வாழ ஆவல். இப்போது நான் எந்தச் செயலில் ஈடுபடுவதுள்று என்ன ஆரம்பித்தேன்.

அப்போது அவர் கூறிய, “பேருண்மைக்குத் தொண்டு புரிய பல வழிகள் உள்ளன. இந்தகைய தொண்டு புரிய வேண்டுமென்ற முடிவில் நேர்மையுடனிருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும், ஒவ்வொரு கணமும் அந்த வகையில், செய்ய வேண்டியது இன்னதுள்று தெரியும். அல்லது அவர்களுக்கு அது உணர்த்தப்படும்” என்ற செய்தி என் கண்ணில்பட்டது. அது பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது,

அன்னையன்பர் ஒருவர் வந்தார். அவர் அன்னை பெயரால் தாம் ஒரு பாலர் பள்ளி தொடங்கப்போவதாயும், அதில் வழக்கமான பாட புத்தகம், பாட அட்டவணையை நிறைவு செய்தல்போன்ற கெடுபிடி ஏதுமில்லாமல், குழந்தைகளை அவர்கள் வழியில் ஊக்குவிக்க திட்டம் வைத்திருப்பதாயும், அதற்கு இடம்கூடத் தன்னிடம் இருப்பதாயும் கூறினார்.

உடனே ஆரம்பித்துவிடுவதுதானே? என்றேன்.

என்ன செய்வது ஆண்டாளம்மா? இந்தப் புதிய முறையில் பெற்றோர் கருக்கு ஆர்வமில்லை. பின்னை களை அனுப்பத் தயங்குகிறார்கள்என்று வருத்தமாகச் சொன்னார்.

“புதியது எங்கு தோன்றினாலும், அங்கு அன்னையிருப்பார்” என்று படித்த வாசகம் நினைவுக்கு வந்தது.

கோபாலன், நாம் ஒன்று செய்வோம். அன்னை வழியில் ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமென்று எனக்கும் ஆர்வம் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. நாம் சில அனாதைக் குழந்தைகளை எடுத்து வந்து, அவர்கள் உணவு, உடை, தேவைகளுடன் இந்தப் புதிய முறைக் கல்வியைத் தொடங்கிவிடுவோம் என்றேன்.

அதற்கு அவர், என்னிடம் திட்டமும், இடமும்தானிருக்கிறது. மற்றைய தேவைகளுக்குப் பொருள் இல்லையே என்றார்.

நன்கொடைஎன்ற பெயரால் பணம் வசூல் செய்யாமல், நான் என்னிடமுள்ள பொருளை வைத்து ஒரு மெஸ் தொடங்கிறேன். அன்னை முறைக் கல்விக்கு ஆதாவு தர விரும்பும் அன்பர்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுத் தம்மால் இயன்றதைக் கொடுக்கட்டும். அதைக் கொண்டு பள்ளியைத் தொடங்குவோம் என்றேன்.

அமோக வரவேற்பு கிடைத்தது. அன்னை வழியில் வாழ விரும்பும் அன்பர்கள்மட்டுமே இங்கு வருபவர்கள். பொருளைக் கொண்டு பத்து பிள்ளைகளை வைத்துத் தொடங்கினோம். குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சியைப் பார்த்துவிட்டு, முன்பு வரத் தயங்கியவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் சேர்த்து, உதவித் தொகையும் தருகிறார்கள்.

பள்ளியும் வளர்ந்துவிட்டது. அங்கும் சரி, இங்கும் சரி, எல்லோரும் சேவை மனப்பான்மையுடன் உழைப்பவர்களே. எவருக்கும் சம்பளம் கிடையாது. இருப்பவர்கள் பணம் முதலீடு செய்து, உழைக்கவும் செய்கிறார்கள். பணமில்லாதவர்கள் நேர்மையான உழைப்பால் தொழிலை வளப்படுத்துகிறார்கள்.

மெஸ்ஸிலிருந்து வரும்வருமானம் உணவுப் பொருள் வாங்கியதுபோக, பள்ளியின் வளர்ச்சிக்கும், ‘அன்னை குடும்பம்’ என்ற மாதிரி குடும்பத்தை உருவாக்குவதற்குமே செலவிடுவதுள்ள முடிவு செய்தோம்” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

“உங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு நேர்ந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?” என்றாள் பவானி.

“அன்னைவழியின்பது அடுத்தவரைக் குறைகூற முடியாதது. ஒவ்வொருவரும் தன்னுள்ளே நோக்கி, உரசல்களுக்கும், தப்பெண்ணங்களுக்கும் உரிய காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பதும், அவற்றை விலக்குவதும் தம் பொறுப்பாய்க் கொள்ளவேண்டும். மேலும், எங்களில் எவருக்கும் சயநலத் தேவைகள் இருக்கக்கூடாதுள்ளன என்னினோம். யாரும் யாருக்கும் அடிமையோ, அதிகாரியோ அல்லம். விதிகள் வகுக்கப்படாமல் தாங்களாகவே சயக்கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். கட்டுப்பாடுகளை மீறி தவறு செய்தாலும், செய்யத் தோன்றினாலும் வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டு வெளியேற வேண்டும். அல்லது திருந்துவேண்டிய உறுதிகொள்ள வேண்டும். அவரவர் அகமே புறம்என்பது அன்னைகோட்பாடு” என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது பவானி,

“அகமே புறம்என்றால் என்ன என்று புரியும்படிச் சொல்லுங்கள்” என்றாள்.

“அதாவது நமக்குப் பற நிகழ்ச்சியாகத் தெரிவது அக உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பே. பற நிகழ்ச்சி நம் கையில் இல்லை. அக நிகழ்ச்சி நம் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டது. அதை மாற்றும் திறன் நமக்கு உண்டு. அதைச் செய்தால், வெளி நிகழ்ச்சிகள் அதே சமயத்தில் கட்டுப்படும். மற்றவர் பொருளை விரயம் செய்வதாக எனக்குத் தோன்றினால், அதை நான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, என்னைச் சோதித்து, அதைத் திருத்திக் கொண்டால் உடனே அன்பர் அந்தப் பிழையைத் திருத்திக் கொள்வதைக் கண்கூடாகக் காணலாம். சுயபரிசோதனையும், சுய சீர்திருத்தமும்தான் வேண்டப்படுவது. அவரவரும் அவரவரைத் திருத்திக் கொள்வதே கொள்கை. அடுத்தவரைக் குறைசொல்லக் கூடாது. இந்த அன்னை முறைகளே இந்தக் குடும்ப வாழ்வின் அடிப்படை” என்றாள்.

“அப்படியென்றால், இவர்களெல்லாம் உங்கள் உறவினர்கள் இல்லையா?” என்றாள் வியப்புடன் பவானி.

“உறவினர்கள்தாம் இவர்கள். இதுவரை, அதாவது அன்னை

குடும்பம் தோன்றும்முன் இரத்த பாசமுள்ளவர்களை ‘உறவினர்’ என்று கூறிக்கொண்டு, விட்டுக்கொடுத்து, மூடி மறைத்து வாழ்ந்தேன். ஆனால், இனி ‘அன்னைபக்தி’ என்ற உறவே என் உறவு. இங்கு மூடி மறைத்தல் கிடையாது. அன்னைமுன் சத்தியத்துடன், திறந்த புத்தகம்போன்ற உறவுமுறை இது. அன்னையின் கோட்பாடுகளே இங்கு சட்டம்” என்றாள்.

“அப்படியென்றால்?” என்று பவானி கேட்கிறாள்.

“அதாவது சட்டம், ரூஸ், பாஸ், இவற்றை அன்னை விரும்புவது இல்லை. அவையின்றியே நேர்மையாக நடக்கவேண்டும். அதனால்தான் பில்புக் போடவில்லை. உணவுக்கு அளவு நிர்ணயம் செய்யவில்லை” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

“இது எவ்வாறு சாத்தியம் என்று இப்போதும் எனக்கு வியப்பாயுள்ளது” என்றாள் பவானி.

“அன்னை கூறும் பரிசுத்தத்தைக் கடைப்பிடித்தால் இது சாத்தியமே” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

“அன்னை கூறும் பரிசுத்தம் என் என்பதையும் சொல்லிவிடுங்கள்”.

“அன்னை முறையில் பரிசுத்தம் என்பது அவசரம், கோபம், போட்டி, பொராமை, சந்தேகம், சோம்பல் போன்றவற்றை அழிப்பது” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

“ஆகா, இப்படியொரு முறை எனக்கும் மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. எனக்கும் உங்களைப்போல், உங்களில் ஒருத்தியாக வாழ ஆர்வம் எழுகிறது. ஆனால் எந்த அளவிற்கு என்னால் இந்த உயர்குணங்களைக் கடைப்பிடிக்க முடியும்என்று தயக்கமாகவுள்ளது” என்றாள் பவானி.

“எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு பயிற்சிக் காலம் உண்டல்லவா? உண்மனவமைத்திக்குச் சிறிது காலம் எங்களுடன் இருந்து பார். எதுவும் கட்டாயமில்லை. ஆர்வம் நல்ல வழியில் ஏற்படும்போது அதை வளர்க்க முயல்வதில் தவறில்லை” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

அங்கு வந்து அவர்களுடன் பணிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஆர்வம்தான் அவளுக்கு. உள்ளூரத் தயக்கமும் இருந்தது. இங்கு வந்து நல்லவற்றைக் கேட்டதற்கு எதேனும் செய்ய வேண்டும்என்று

ஆர்வம் கொண்டு, மெஸ்ஸிலிருந்த காலி பாத்திரங்களைத் துலக்குவதற்குரிய இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்று துலக்க ஆரம்பித்தாள். மனம் இலேசாவதுபோலுணர்ந்தாள். பாத்திரங்கள் பளிச்சென்று துலங்கின.

ஆண்டாளம்மா, இவள் திறமையும், நேர்த்தியும் கண்டு மகிழ்ந்தாள். இவள் துலக்கி வைத்த பாத்திரங்களை சுகுமார் ஒரு பெரிய பிளாஸ்டிக் டப்பில் எடுத்துச் சென்று, தூய வெள்ளைத் துணியால் ஒவ்வொன்றாய்த் துடைத்து, அதற்குரிய இடத்தில் ஒழுங்குற அடுக்கினான். பாத்திரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசாமல், ஒலி எழுப்பாமல் கவனமாய்ச் செய்தான்.

அங்குள்ளவர்கள் வேலை செய்வதில் ஆண், பெண் என்ற பேதமின்றி, கடுமையானவேலை, எளியவேலைன்ற பாகுபாடின்றிச் சுமுகமாகச் செய்தனர். ஒருவரும் அதிர்ந்து பேசவில்லை, அதிகம் பேசவுமில்லை. ‘கருமமே கண்ணாயினர்’ என்பது போன்றிருந்தனர். இவர்களுடன் வந்து தங்கி இந்தத் தவவாழ்வைப் பயிலவும் ஆர்வம் மிகுந்தது.

பிறகு வருவதாய்க் கூறி விடைபெற்றாள். இந்த நேரத்தில் இவள் பெருஞ்சொத்துடன் தனியளாய் இருப்பது கண்டு, உறவினர் ஒவ்வொருவராய் வரத் தொடங்கினர். தங்களுடன் வருமாறு அழைத்தனர். திருமணம் பேசவேண்டும் என்றனர். தவ வாழ்வில் பேர் ஈடுபாடும், மன வாழ்விலும் சிறிது ஈடுபாடும் இவறுக்கு இருந்தது; குழப்பமாகவுமிருந்தது. இன்று தியானமையத்தில் அன்னையிடம் தெளிவு பெற்றுவர வேண்டும்என்று எண்ணிக்கொண்டு, தியானமையம் சென்றாள்.

அன்றைய சொற்பொழிவு இவளுக்கு விடை அளிப்பதாய் இருந்தது.

“ஆசைகளும், ஆன்மீகமும் பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று எதிராகவுள்ளன. ஆசைகளையே ஆன்மீகமயமாக்கிவிட்டால், அன்னை நம் ஆசைகளையும் நிறைவேற்றி, ஆன்மீகத்தையும் வளர்ப்பார். அன்பர்களில் பெரும்பாலோர் சாதாரணமாகவும், ஏதோ ஒரு சிலர்தான் அசாதாரணமாகவும் இருப்பார்கள். சாதாரண நிலை என்பது ஓரளவு ஆன்மீகப் பக்குவமும், மற்றபடி மனிதனுக்குண்டான

வழக்கமான ஆசைகள், தேவைகள் இவற்றால் நிறைந்த மனநிலை ஆகும். அசாதாரண நிலைன்பது ஆன்மீகப் பக்குவம் அதிகமாகவும், வழக்கமான ஆசைகள் மற்றும் தேவைகளின் மேலுள்ள பிடிப்பு குறைவாகவும் உள்ள மனநிலையாகும். இவர்களை அன்னையின் அருள் அவர்கள் நிலைக்கேற்ப ஆள்கிறது. சாதாரணமானவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றும் அன்னை, அசாதாரணமானவர்களின் ஆசையை நிறைவேற்றுவது அவர்கள் ஆன்மீக ஆர்வத்திற்குப் பாதிப்புள்ளு அறிவார். இப்படிப்பட்ட ஆன்மீக ஆர்வம் உள்ளவர்கள் தாமே தம் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, தம் கவனத்தைத் தம் ஆன்மாவின் பக்கம் திருப்பினால் அன்னையை நெருங்கலாம்” என்றெல்லாம் சொற்பொழிவாளர் பேசினார்.

அன்றிரவு தன் மனப்பக்குவத்தை எண்ணிப் பார்த்தாள். தனக்குச் சாதாரண பொருள்களில் ஏற்படும் ஆர்வத்தைவிட, அன்னை குடும்பத்தின்மீது ஏற்படும் ஆர்வம் ஆன்மீக நாட்டத்தையே குறிப்பதாக எண்ணினாள்.

அத்தையின் மறைவுக்குப்பிறகு தனக்கொரு ஆதரவு வேண்டும் என்பதற்காக, திருமணத்தை நினைத்தானே தவிர, அதில் பெரியதொரு ஈடுபாடு இல்லை என்பதையும் உணர்ந்தாள். அன்னை குடும்பத்து உறுப்பினர்கள் யாவரும் தத்தம் உறவு, பட்டம், பதவி, யாவற்றையும் விட்டுவெந்து ஆன்ம நாட்டத்திற்காக வாழ்பவர்கள் என்பதும் நினைவில் எழுந்தது.

ஆனால் தன் சிறு பருவத்தில் உடல்நலம் குன்றியபோது இந்த உறவினர்கள் தன்னை நீராட்டி, தனக்கு சோறுாட்டி, உதவிகள் செய்தார்களே, அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு முன் பின் அறிந்திராத மூன்றாம் மனிதர்களுடன் சேர்வது சரியாகுமோன்ற தயக்கமும் எழுந்தது.

அனுபவம் மிக்க ஆண்டாளம்மாவிடம் போய்க் கேட்க முடிவு செய்தாள். அது மதிய உணவு நேரம். எளிய வீட்டுச் சாப்பாடு தயாராகி, மணந்துகொண்டிருந்தது. பழக்கம் காரணமாய் உணவுச் சாலைக்குள் நேர்வாயிலைத் தவிர்த்து, வீட்டுக்குச் செல்லும் ஒற்றைக் கதவு வாயில் வழியாக உள்ளே சென்றாள்.

மதிய உணவுப் பொறுப்பை ஏற்றுச் சில ஆண்களும்,

பெண்களும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வலப்பக்கத்தில் ஒரு பெரிய அறை. அதில் பெரிய ஜன்னல் ஓன்று. அதன் வழியே பின்புறம் உள்ள பெரிய தோட்டத்திலிருந்து மரஞ்செடி, கொடிகளைத் தழுவிய காற்று, தடையின்றி அறைக்குள் பிரவேசிக்கிறது. இரண்டு புறமும் கவர் அலமாரிகளில் நிறைய புத்தகங்கள். எல்லாம் ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் இவர்களைப் பற்றியதே.

வேலை நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் விருப்பம் போல் படிக்கலாம். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், சமஸ்கிருதத்திலுமாக புத்தகங்கள் இருந்தன. பூரணமோகம் பற்றியும், ஸ்ரீ அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்பர்களுடன் நிகழ்த்திய உரையாடல்களும், அவர்களுடன் வாழும் பேறுபெற்ற அன்பர்களின் அனுபவங்களுமாக ஏகப்பட்ட புத்தகங்கள்.

இங்கு கூடி வாழும் அன்பர்கள் எனிய தன்மையடையவர்களாய் வெளித் தோற்றம் கொண்டிருப்பினும், உயர்ந்த ஆண்மீகப் பக்குவமும், நிறைந்த மொழியறிவும் உடையவர்கள்என்பது தெரியவந்தது.

ஆண்டாளம்மா ஏதோவொரு புத்தகத்தில் மூழ்கியிருந்ததால் இவளைக் கவனிக்கவில்லை. இடையூறு செய்யக்கூடாதுள்ள எண்ணி, அமைதியாக நின்றாள்.

அங்கு வந்த பரிமளமும், சுகுமாரும் இவளைப் பார்த்துவிட்டு, “என் மேடம் நிற்கிறீர்கள்? இப்படி உட்காருங்கள்” என்று சுருட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த அழகிய பாயை விரித்தனர். அவளும் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

பேச்சுக்குரல் கேட்டுத் திரும்பிய ஆண்டாளம்மா, “அட, பவானியா? வாம்மா. நான் புத்தகத்தில் ஆழ்ந்ததில் ஸ்ரீ வந்ததே தெரியவில்லை” என்றாள்.

“அதனாலென்ன, உங்கள் தவத்தைக் கலைக்க வேண்டாம் என்றுதான் காத்திருந்தேன்” என்றாள் பவானி.

தனக்குத் தேவையான புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போனாள் பரிமளம். புத்தகம் ஓன்றைத் தேர்வு செய்து கொண்டிருந்த சுகுமார், “அப்படியானால், நான்தான் உங்கள் தவத்தைக் கலைத்துவிட்டேன். என்ன மன்னித்துவிடுங்கள், அம்மா” என்று விளையாட்டாய்க் கூற, ஆண்டாளம்மா சிரித்தாள்.

“நீ கூறியதும் சரிதான் பவானி. இந்தப் புத்தகங்களைப் படிப்பது தவம் செய்வதைப் போன்றதுதான். நீ எப்படியிருக்கிறாய், பவானி?” என்று அன்புடன் விசாரித்தார்.

“நன்றாக இருக்கிறேனம்மா. அடிக்கடி என் மனம் உங்கள் அனைவரையும் நினைக்கிறது. அடிக்கடி இங்குவரத் தோன்றுகிறது. மனம் இன்னும் நிலைப்படவில்லை” என்றாள் பவானி.

“நீ இங்கு வருவதில் தடையேதுமில்லை. வந்து புத்தகங்கள்கூட படித்துவிட்டுப் போகலாம். உன் மனத்திற்கு ஆறுதலாயிருக்கும்” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

குறிப்பிட்ட அன்பர்கள் வந்து மதியவணவு சாப்பிட்டுவிட்டு சென் றுவிட்டதால் முன்பக்கக் கடைக் கதவைச் சார்த்தி, தாளிட்டுவிட்டு அனந்தநாயகி வந்தாள்.

“அம்மா, வாங்க சாப்பிடலாம். பவானி நீயும் வா” என்றாள்.

“எல்லோரும் சாப்பிட வந்துவிட்டீர்களா?” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

“எல்லோரும் வந்துவிட்டோம்” என்று பிரேமாவும் கூறினாள்.

“வா, பவானி” என்று அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு, சாப்பாட்டு முன்னறைக்குச் சென்றாள். நீண்ட டெனிங் டேபிளில் இரண்டு புறமும் இருக்கைகள் போடப்பட்டிருந்தன. நடுவில் உணவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. எல்லோருக்கும் தட்டுகள் இடப்பட்டிருந்தன.

முதல் இலைக்குப் பரிமாறுதல்கள்று எல்லோருக்கும் காய், கூட்டு போன்றவற்றை எல்லோர் தட்டிலும் இடுவது வழக்கம். பட்டாபி அதைச் செய்தார். சந்தானம் சோறு வைத்தார். பிரேமா குழம்பை ஊற்றினாள். பிறகு அவளும் அமர்ந்து கொள்ள எல்லோரும் அமைதியாக தவம்போல் உணவு உண்டனர்.

ஆசைக்குள்று உண்ணாமல், தேவைக்கு உண்பதுள்ற முறையைக் கடைப்பிடித்ததால், போதும், போதாது என்றில்லாமல், விமரிசனங்கள் எதுமின்றி உண்டது வியப்பாக இருந்தது பவானிக்கு.

அடுத்து பாத்திரம் கழுவும் பணிக்கென்று சில பெண்கள் வந்தனர். “இவர்களுக்குச் சம்பளம் என்ன கொடுப்பீர்கள்?” என்றாள் பவானி.

“இவர்கள் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்யவில்லை. விருப்பத்தால்

செய்கின்றனர்” என்றாள் ஆண்டாளம்மா.

பவானிக்கு மேன்மேலும் வியப்பு. படித்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள் என்ற முறையில் இவர்கள் ஒரு தவவாழ்வை ஏற்று வாழ்கின்றனர். ஆனால், கூலிக்கு வேலை செய்பவர்கள்கூட தாமே முன்வந்து வேலை செய்வது வியப்பாயிருந்தது.

மதியம் இரண்டு மணியிலிருந்து மாலை ஐந்தரை மணி வரை சமையல் தவிர விருப்பம்போல் வேறு எதுவும் செய்யலாம். இரவு சமையல் பொறுப்பு இல்லாதவர்கள் தோட்டத்துச் செடிகளுக்கு நீர் வார்த்தல், தியானம் செய்தல் போன்றவை செய்யலாம். யாரும், யாரையும் எதுவும் சொல்லாமல், யாரும் யாரோடும் மோதாமல் தாங்களே முன்வந்து வேலைகளைச் செய்து, எப்போதும் உற்சாகமாய் இருந்தனர்.

தொடரும்....

அறிவிப்பு

டிசம்பர் இதழுடன் சந்தா
முடிவடைந்த அன்பர்கள்
தாமதமின்றி சந்தாவினை
புதுப்பிக்க வேண்டுகிறோம்.

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellihippe Post, Puducherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata Nagar, Puducherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Puducherry-11.

Editor: N. Asokan

தோல்வியற்ற வாழ்வு

10 அல்லது 11 வயது சிறுவர்கள். 8ஆம் வகுப்பு படிப்பவர்கள். கால்பந்து போட்டி வந்தது. பள்ளிக்கு வெளியில் சென்று பழக்கம் இல்லாத குழந்தைகள். போட்டி ஆரம்பித்தது. உற்சாகமாக விளையாடத் தயாராயினர். ஜெயிப்பதைப் பற்றி நினைக்கவில்லை. விளையாடுவதில் ஆர்வம். ஜெயிக்கும் நோக்கமும் எழவில்லை. பந்தயம் ஆரம்பித்தது. ஆட்டம் விறுவிறுப்பாக இருந்தது. ஒரு கோல் போட்டனர். அடுத்ததும் பெற்றனர். மேலும் இரண்டு கோல் போட்டனர். எதிர்க்கட்சி ஒன்றுகூடப் பெறவில்லை.

- ❖ சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியின் எல்லையை எட்டனர், கொண்டாடனர், கும்மாளம் போட்டனர்.
- ❖ மறுநாள் அடுத்த பந்தயம் (second round). எதிரி ஒரு கோல் போட்டனர். அடுத்ததும் போட்டனர். மூன்றாம் கோலும் கிடைத்தது. இவர்க்கு எதுவும் கிடைக்கவில்லை.
- ❖ சோர்ந்தனர், வீழ்ந்தனர், வாடனர்.
- ❖ இது சிறுவர்க்குச் சரி, மனிதர்க்குச் சரி.
- ❖ அன்பார் நிலையென்ன?
- ❖ வெற்றி சந்தோஷம் தந்தால், அன்பருக்குத் தோல்வியும் சந்தோஷம் தரவேண்டும்.
- ❖ தாம் பெற்றது தோல்வியெனில், வெற்றி அழியவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்குப் போயிற்று. எங்கிருந்தாலும், எவர் பெற்றாலும், அன்பார் வெற்றியைப் போற்றவேண்டும்.
- ❖ வெற்றியைப் போற்ற தைரியம்வேண்டும், பரந்த மனம் வேண்டும்.
- ❖ வெற்றியைப் போற்றும் பரந்த மனத்தை, தைரியலக்ஷ்மியை நாடும் இதர வகையிகள் போல், வெற்றி தவறாது வரும், வந்தபின் அதை விட்டுப் போகாது.
- ❖ பிறர் வெற்றியால் மகிழும் மனநிலை, தோல்வியற்ற மனநிலையின் வாழ்வு.
- ❖ வாழ்வில் தோல்வி நிலையாகப் போக, பிறர் வெற்றியை மனம் நாடு மகிழுவேண்டும்.

நல்லெண்ணைம்

*Pride and Prejudice*இல் ஓர்லோட் 27 வயதான அழகற்ற பணமில்லாத பெண். வயது கடந்துவிட்டதால் இனி திருமண வாய்ப்பில்லை. மனம், நல்ல மனம். விவேகம் (sensible girl) உள்ள பெண். ஜேன் மீது பிங்லி ஆசைப்படுகிறாள். ஜெனுக்கும் அவன் மீது ஆசை. ஆனால் ஜேன் ஆசை வெளியில் தெரியவில்லை. ஓர்லோட் எலிசபெத்திடம், “ஜேன் தன் ஆசையை வெளியிட்டால்தான் பிங்லிக்கு அது தெரியும். அது அவசியம்” என்கிறாள். ஓர்லோட் தனக்கு மனமாகாத நிலையில் ஜெனுக்கு வந்த சந்தர்ப்பத்தைத் தவறவிடக்கூடாது என நினைக்கிறாள், எடுத்துச் சொல்கிறாள். இது நல்லெண்ணைம்.

எலிசபெத்திட்டிற்கு சிறு வருமானமுள்ள அழகன் விக்காம் மீது ஆசை. ஓர்லோட் குட்சை அறிவுள்ளவன். டார்சிக்கு £ 10,000 வருமானம். மிககிக உயர்ந்த நல்லவன், கர்வி. விக்காம் £ 100 வருமானமுள்ளவன். டார்சி முதலில் எலிசபெத்தைக் குறை சொன்னின் அவன் கண்களால் ஈர்க்கப்படுகிறாள். தன் ஆசை வெளியில் எவருக்கும் தெரியாதபடி நடக்கிறான். அவன் மீது ஆசைப்படும் காரவினுக்கும் அவனே சொல்லும் வரை தெரியவில்லை. ஓர்லோட் எலிசபெத்திடம், “விக்காம் வருமானமில்லாதவன். டார்சி அவனையிடப் பல மடங்கு பெரியவன். நீ இவனை ஏற்றுக்கொள். விக்காமை மறந்துவிடு” என்கிறாள். அவன் வாக்கு பலித்து, டார்சியை மூடிவில் மனம் புரிகிறாள். விக்காம் தறுதலை, ஆபத்தானவன்என்பது வெளிப்பட்டு குட்டு உடைகிறது.

- ❖ ஓர்லோட் நல்லெண்ணைம் இருவருக்கும் பலித்து, ஜேன் பிங்லியையும், எலிசபெத்டார்சியையும் மனக்கிறார்கள்.
- ❖ நல்லெண்ணைம் குரிய உதயம்போல், எல்லா இடங்கள்மீதும் ஒளி வீசும்.
- ❖ கெட்டவர்க்கு நல்லது செய்தால், அவர்கள் பெறுவதில்லை. பெற்றால், செய்தவர்க்கு அதைப் பயன்படுத்தி கெட்டது செய்ய முன்வருவார்கள். அதிலிருந்து தப்ப முடியாது. நாம் அத்தையின்றி, பலன் கருதாது. நன்றியும் எதிர்பாராமல் நல்லது எவருக்குச் செய்தாலும், அதன் மூலம் கெட்டது வாராது.
- ❖ ஓர்லோட்டிற்கு நல்லெண்ணைம், அகந்தையற்ற நல்லெண்ணைம், பலன் கருதாத நல்லெண்ணைம். என்ன நடந்தது? பலன் என்ன?
- * ஜெனுக்கும், எலிசபெத்திட்டிற்கும் வருஷ மூடிவில் திருமணமாயிற்று.
- * ஓர்லோட்டிற்கு முதல் மாதமே திருமணமாயிற்று.
- * ஜெனும், எலிசபெத்திடம் 23, 21 வயது அழகிகள். ஓர்லோட் 27 வயது, அழகும் பணமும் இல்லாதவன்.
- * ஓர்லோட் பெற்றது ஜேன், எலிசபெத்தின் எஸ்டேட் £ 2000 வருஷ வருமானம்.
- * முதலில் நடக்காதுள்ள திருமணம் நடந்து, £ 2000 வருமானம் பெற்று, லேடி காதர்னுக்கும், எலிசபெத்திட்டிற்கும், டார்சிக்கும் உறவாகிவிடுகிறாள்.

January 2009 Jiviyam 14 Malar 9

Regd. with the Registrar of Newspaper for India under No.32/01/95/TC (PON TAM 00184)
Malarndha Jiviyam Postal Regn. No.TN/PMG(CCR)/114/09-11
Price: Rs.5/- WPP No.45/09-11

புதிய வெளியீடுகள்

கர்மயோகியின்

பரம்பொருள் III ரூ.200/-

எங்கள் குடும்பம் (பாகம் 2) ரூ.250/-

உலகம் - மோட்சம் - ஸ்ரீ அரவிந்தம் ரூ.100/-

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

லைப் டிவைன் விரிவுரைகள் ரூ.100/-

தமிழாக்கம்: என். அசோகன்

SATYA JYOTHI ரூ.200/-

(CONCISE TRUISMS)

N.Asokan

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.20/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்ட நகர் விரிவு, புதுச்சேரி
- 605 011.

©: (0413) 2212443, 2214231

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான் ஸையம்,
“சுந்தரம்”,
24, 1வது குறுக்குத் தெரு,
மேற்கு C.I.T. நகர், சென்னை-600 035.
©: (044)-24347191